

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 3943

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 19 ianuarie 1962

Citiți

pagina a 2-a:

Știința

pagina a 3-a:

Din viața organizațiilor U.T.M.

Cîteva comparații grăitoare

În privința stabilității unor angajamente, a unor măsuri concrete, toți membrii comitetului U.T.M. pe gospodărie erau de aceeași părere.

Să așteptăm pînă vine tovarășul președinte de la București.

Consfătuirea pe țară a membrilor colectivității își începea lucrările. Îndrumați de organizația U.T.M., tinerii colectivității din comuna Gighera, regiunea Oltenița, urmărind cu viu interes lucrările Consfătuirii. La gradul de organizare a activității în colectivitate, aceștia erau înaintea celor din organizațiile de bază U.T.M. pe brigăzi. Îndemnul organizației de partid: „să luăm și noi parte la Consfătuire, cînd cu atenție zărește în fiecare zi”, găsisse un larg ecou în rândul tinerilor colectivității.

Să ne oprim însă asupra unui fapt care ni se pare semnificativ în activitatea organizației U.T.M. a tinerilor colectivității de aici: creșterea contribuției lor la dezvoltarea șepteleului proprietății obștești, la sporirea producției de lapte.

Urmind îndemnul partidului, colectivității din Gighera au acordat, în ultimii ani, o atenție mai mare dezvoltării șepteleului proprietății obștești și îndesebii a fermelor de vaci. Aceasta rezultă și din următorul tabel: în 1959-60 de vaci, în 1960 — 111 vaci, în 1961 — 180 vaci, iar în anul acesta vor ajunge la 230. Asigurînd din timp adăposturi corespunzătoare și o bază favorabilă condițiilor, colectivității au reușit să obțină în fiecare an o producție sporită de lapte de la fiecare vacă furajată. Cîteva sînt concluziile și aici: 1959 — 1.700 litri, 1960 — 1.900 litri, 1961 — 2.150 litri. Totuși, aceasta din urmă este producția limită? Colectivii sînt conștienți că nu. De la rasele pe care le au se pot obține produse mult mai mari. Această problemă preocupă în mare măsură și organizația de bază U.T.M. din gospodărie. Faptul este justificat: în primul rînd este și datorită lămurii tinerilor colectivității să lupte pentru rezultate din ce în ce mai bune. Pentru utemii există însă încă un

Simion Usca, a lui Isăiea Negruț și a altora și despre posibilitățile pe care le au ei, colectivității din Gighera, de a aplica aceste metode.

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

motiv în plus. Pe măsură ce s-a dezvoltat ferma de vaci și a fost nevoie de noi îngrijitori, la îndemnul organizației de partid, organizația de bază U.T.M. a recomandat conducerei gospodăriei pentru această meserie un număr însemnat de tineri. Astfel, acum cea mai mare parte a îngrijitorilor-mulghilor sînt tineri. Lor le revine deci, sarcina de a obține producții sporite de lapte de la fiecare vacă furajată.

La fel de ca membrii comitetului U.T.M. pe gospodărie fuseseră de părere să aștepte pînă se întoarce președintele de la București, de la Consfătuire. Voiau să-l roage să le vorbească tinerilor din sectorul zootehnic despre ceea ce învățase acolo. Apoi aveau de gînd să-i ceară sfatul în legătură cu aplicarea și la ei în gospodărie a metodelor de muncă folosite de unii frunziși care au vorbit la Consfătuire.

La adunarea colectivității, unde președintele a vorbit despre învățămintele desprinse din Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, din Chemere, din cuvîntări, au participat numeroși tineri; de la sectorul zootehnic n-a lipsit nimeni. Răspunzînd rugămintei îngrijitorilor-mulghilor, președintele a insistat mai mult asupra creșterii animalelor. Le-a împărlășit din experiența lui

— Eu cred că-i vorba, înții de furajare — luă cuvîntul tinerilor-mulghilor-îngrijitori Ion Bocca. Și am să vă dau un exemplu. În lotul de vaci pe care-l îngrijesc am, prinfire allele, două vaci din aceeași rasă

brună. În timp ce de la vaca „Aga” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

— Da, așa! — încuviințau cei din sală. „Așa” am obținut anul trecut o producție de 5.000 litri lapte, de la „Nola” n-am realizat decît 1.300. Mi-am dat seama de curînd de unde provin diferența asta mare. Văzînd încă

Filmul în viața satului

Între marile preferințe înnoitoare din viața țărănimii noastre muncitoare după 23 August 1944, cinematograful ocupă un loc însemnat. El constituie, alături de școală și de bibliotecă, de căminul cultural și de aparatul de radio, care nu lipsesc azi din comunele și satele patriei, un instrument principal în revoluția culturală.

În urmă cu 17 ani la sate nu exista decît un număr infim de aparate de cinematograful, iar astăzi numărul acestora se ridică la peste 3.000. Milioane și milioane de spectatori participă astăzi la spectacolele de cinematograful organizate la sate. În cursul următoarelor ani satele vor fi înzestrate cu peste 4.000 de noi aparate de proiecție create de industria noastră. Prin înfăptuirea planului de 6 ani se va ajunge astfel ca pînă în anul 1965 procesul de cineficare a satelor să fie încheiat.

Cinematograful a început să intre temeinic în viața de zi cu zi a oamenilor muncii. El este folosit ca un mijloc de educare și de ridicare a nivelului cultural și contribuie efectiv la procesul de creștere a unui om nou, cult, destoinic, constructor al socialismului.

Înstituțiile cinematografice, activități culturale de sate se străduiesc ca numărul spectatorilor să crească necontenit, astfel încît fiecare cetățean și mai ales tineretul să devină un prieten nedeșpărit și permanent al spectacolului de cinematograful. O atenție mereu mai mare se acordă asigurării condițiilor necesare bunei organizării a spectacolului, asigurării tuturor cinematografelelor cu filme artistice și documentare interesante, apropiate de cerințele oamenilor, care să răspundă preocupărilor lor actuale, profesionale și culturale.

Una din acțiunile culturale importante din perioada de lărnă avînd ca scop educarea maselor țărănimii muncitoare este „Festivalul filmului la sat”. În cadrul acestuia, la fiecare cinematograful sînt programate două filme pe săptămîna. În întreaga țară au fost difuzate circa 300 titluri de filme artistice în multe copii, 18 filme documentare pe tema transformării socialiste a agriculturii și 50 de filme documentare legate de creșterea producției agricole și de dezvoltarea șepteleului de animale, care vor fi vizionate de peste 9 milioane de spectatori. Tot în cadrul festivalului sînt vizionate cu interes în aceste zile de către țărănimii muncitori și o serie de filme documentare de popularizarea științei.

Organizațiile U.T.M. pot și trebuie să aducă o importantă contribuție la promovarea filmului artistic și mai ales a celui documentar-științific în rîndul tineretului de la sate. Tineretul trebuie și mai mult atras către filme și ajutat să înțeleagă pe deplin conținutul acestora. Pentru aceasta există nenumărate mijloace care, fiind cu pricepere folosite, măresc interesul tinerilor pentru film.

Este de la sine înțeles că trebuie desfășurată în primul rînd o muncă politică cu filmul, că proiectarea acestuia nu trebuie privită doar ca o sarcină tehnică lăsată pe seama

operatorului. Transmiserea ideilor de bază ale filmelor, înțelegerea profundă a acestora de către fiecare tînar spectator necesită o muncă perseverentă, pasionată din partea organizațiilor U.T.M., a activiștilor culturali. Însemnata succese s-au obținut în aceste locuri unde organizațiile U.T.M. au contribuit la popularizarea largă a filmelor mobilizînd tineretul la vizionarea spectacolului de cinematograful. În comuna Bucșani din raionul Tîrgoviște, de pildă, un spectacol duminical a fost cedat organizației U.T.M. care a popularizat, prin diferite mijloace filmul ce trebuia prezentat, s-a preocupat să atragă pe toți tinerii din comună la vizionarea lui. Tot datorită inițiativei organizației U.T.M. au început să se organizeze aici cu succes spectacole speciale cu filme agrotehnice, spectacole precedate de prezentări făcute de oameni competenți. Cei prezenți în sală au avut ce învăța, marjoritatea fiind chiar cursanții al cercului agrotehnic. O agitație vizuală bogată pe marginea filmelor „în premieră” este organizată și în comunele Ulmu-Făurei, sau Tîrnăveni, Sînpetru german-Arad sau Adîncăta-Suceava. În comuna Voinești-Îșișii interesul pentru filmele prezentate este strînit și de faptul că aici se organizează și alte acțiuni cum ar fi, de pildă, concursurile „Cine știe, răspunde” pe marginea unor importante filme.

În cadrul Festivalului pot fi vizionate în aceste zile pe ecranele cinematografelelor sînt, filme foarte interesante, cu profund conținut educativ. Pe marginea unor asemenea filme, care trebuie să fie larg popularizate este bine să se organizeze „joi ale tineretului” și alte manifestări culturale-educative ca recenzii, simpozionuri, seri literare, concursuri ghicitoare, cu care prilej să se dezbate conținutul filmelor în scopul înțelegerii mai depline „Scînteia tineretului”

(Continuare în pag. a 4-a)

(Agerpres)

Elena Baciu, muncitoare frunzîtoasă la secția de croit a Fabricii de Încălțămînte „Partizanul” din Bacău împărlășește adesea din experiența acumulată tovarășelor sale de muncă mai tinere ca Mariana Matei și Natalia Șarban.

Foto: N. STELORIAN

Utilaje pentru agricultură

După cum s-a anunțat, fostele centre mecanice subordonate Ministerului Agriculturii s-au transformat în uzine, care au sarcina de a repara tractoare și alte mașini agricole, precum și de a produce unele utilaje necesare agriculturii. O serie dintre aceste uzine au și început fabricarea acestor utilaje.

Uzina de reparații de la Năvodari, de exemplu, a expedit zilele acestea unor gospodării de stat și gospodării colective 500 de adaptori automate.

(Agerpres)

străveche și glorioasă istorie a așezat orașul Iași în rîndul celor mai vestite centre ale patriei noastre. Aci a fost cetatea de scaun a multor generații de voievozi ai Țării Moldovei, aci, sîrînd în ajutorul lui Dumitrașco Vodă Cantemir, împotriva turcilor, a venit Petru cel Mare, împăratul Rusiei. Despre aceasta a scris cronicarul Ion Neculce minunate pagini, sîrînd prietenia dintre poporul rus și micul, dar viteazul popor al Moldovei: „Atunce un îmbat împăratul prin toate minăstirile de le-au văcut și din toate i-au mai plăcut minăstirea Golia, zicînd că are trei feluri de mesteguiri, leșeze, grecești și moschiesc. Și mult lăuda împăratul lucrurile, chipul și obiceiurile moldovenilor.” Zeci și sute de generații pînă în zilele noastre au admirat cu emoție zidurile și

crenelurile cetății, broderia fantastică de piatră a Trisfețitelor, turnul minăstirii Golia, picturile murale ale bisericilor domnești, monumente de o rară valoare arhitectonică, și care n-au încetat nici astăzi să rămîna neprefiute mărturii istorice.

În acest străvechi oraș de

lor vestigii. Renocat, adăpostind, așa cum e și firea, „Muzeul Unirii”, fostul palat domnesc al lui Alexandru Ioan Cuza constituie unul din izvoarele locuri ieșene fără vizitare căruia nici un vizitator nu poate spune că a văzut tot ceea ce trebuia să cerceteze în orașul Iași.

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă, în marea lor prietenie literară. Iată teiul lui Eminescu în vechiul parc al Copoului, iată casa bătrîneasă și plină de linișți în care a trăit și lucrat mulți

Tezaure de o fabuloasă valoare istorică, așa cum este tezaurul scitic, recent descoperit la Căstuneni, străveche despre populațiile ilienilor, care au trăit odinioară pe aceste meleaguri. Adăpostite în Palatul Culturii, ele vorbesc din vitrinele bogatului muzeu ieșan despre cocotul îndelungatei istorii, de la primele începuturi pînă în zilele noastre. Iată Piața Unirii, locul unde în 1859 s-a încins, într-o patetică explozie de bucurie și entuziasm, „Hora Unirii”, sată străda Lăpușeanu care-și amintimie atât de nemulțumiri de românul cu același titlu al lui Mihail Sadoveanu, iată modesta locuință, vestita bojdeucă în care a trăit și scris marele nostru povestitor Ion Creangă; fără să vrei, pășești cu emoție știind că de dalele de piatră ale vechilor ulițe ieșene au trecut cîndva Eminescu și Creangă,

ȘTIINȚA

Cum sporim eficacitatea îngrășămintelor naturale

onsfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști din luna decembrie 1961, cheamă pe toți cei ce lucrează pe ogoarele gospodăriilor agricole colective să depună toate eforturile pentru sporirea cantității a producției agricole, aplicând în practică toate învățămintele științei agricole și experiența frunzișilor în obținerea recoltelor bogate.

Sporirea cantității a rodniciei pământului este una din căile obținerii producțiilor ridicate. Pentru ca un pământ să fie roditor, în compoziția lui trebuie să intre și materia organică, al cărei rol este nespus de mare. Dacă, de pildă, străbătem un drum de țară, numai simpla priveliște a unui lan de grâu, de porumb, de floarea-soarelui sau a oricărei plante agricole, ne poate vorbi despre rodnicia pământului. Astfel, o culoare verde închisă a plantelor și portul lor plin de vigoare ne dezvăluie existența unui pământ bogat și bine lucrat. La această bogăție a pământului contribuie și materia organică sub forma resturilor de rădăcini, miriște și frunze scuturate, dar mai ales sub formă de gunoi de grajd, pe care a grădnicul îl aduce la pământ.

Ultimele cercetări ale agronomilor sovietici arată temeinic teoria după care microorganismele din pământ au un rol urmas în transformarea materiei organice și minerale în hrană asimilabilă pentru plante. Pornind de la această teorie, acad. Lisenco a ajuns la concluzia că aplicarea îngrășămintelor chimice în prezența unor cantități

mici de îngrășăminte naturale sau organice este o condiție de seamă a obținerii unor recolte mari. Într-adevăr, materia organică este principala hrană a bacteriilor solului iar dacă numărul de bacterii sporite, cantitatea de hrană pentru plante este mai mare.

În sprijinul acestei teorii vin o seamă de experiențe. Astfel, cu 300 kg superfosfat la hectar s-a obținut un spor de producție de 420 kg ha grâu de toamnă. Când însă aceeași cantitate de superfosfat s-a amestecat cu 1800 kg de gunoi de grajd, bine descompus, sporul de recoltă a fost de 960 kg ha, adică de peste două ori mai mare. Acest fapt ne arată că gunoiul de grajd a

mărit simțitor eficacitatea superfosfatului. Pentru gospodăriile agricole de stat și mai ales pentru gospodăriile colective din țara noastră, problema folosirii cît mai chibzute a gunoului de grajd este de o însemnătate deosebită. A folosi cu chibzută gunoiul de grajd, înseamnă a-l pregăti bine încă din grajd și în platformă.

Printre metodele de sporire a eficacității gunoului de grajd, este și aceea a tocării paielor care servesc ca așternut pentru animale. În platformă gunoiul se așează cu grîi, se fereste de uscăciune. În acest scop el se îndesă bine, iar platforma se acoperă cu un strat de paie, sau cu carton gudronat, iar platformele din cîmp cu un

strat subțire de pămînt. De asemenea, platforma trebuie să fie asigurată împotriva stagnării apei. Pentru ca fermentarea să ducă la acumularea în masa gunoului de grajd a unor cantități mari de azot, fosfor și potasiu, se aplică diferite metode de mărire a eficacității gunoului de grajd.

Astfel, pentru zona de cerneziomuri, unde fosforul are un rol precumpănitor în obținerea de recolte mari, este indicat ca la fiecare tonă de gunoi de grajd să se imprăștie 10 kg de superfosfat. În felul acesta gunoiul se îmbogățește în fosfor, dar odată cu aceasta crește și rezerva lui de azot, datorită înmulțirii bacte-

rilor care folosesc fosforul din superfosfat. Pentru sfecla de zahăr, cartofi, floarea-soarelui, vița de vie, pomi și pentru plantele de grădina, gunoiul de grajd aduce sporuri mai mari de recoltă atunci cînd el se amestecă cu cenușă, în cantitate de 25-30 kg la fiecare tonă de gunoi. În felul acesta folosirea cenușei este mult mai comodată decît atunci cînd se aplică separat ca îngrășămintă.

În zonele cu pămînturi acide, (podzoli și solurile podzolice) gunoiul de grajd își sporește eficacitatea atunci cînd el se amestecă, în afară de superfosfat și cenușă, cu var stîns în puțină apă (20-25%), cu piatră de var măcinată, spumă de defecție de la fabricile de zahăr, nămol de la tăbăcării, de la fabricile de săpun, moloz de la construcții etc. Unii cercetători recomandă să se folosească — la hectar — amestecuri în care să intre 1500-3000 kg gunoi de grajd, 200-300 kg superfosfați și 300-500 kg praful de var. Acest amestec se prepară înainte de aplicare și se încorporează solului prin lucrările cu cultivatorul. Experiențele făcute de oamenii de

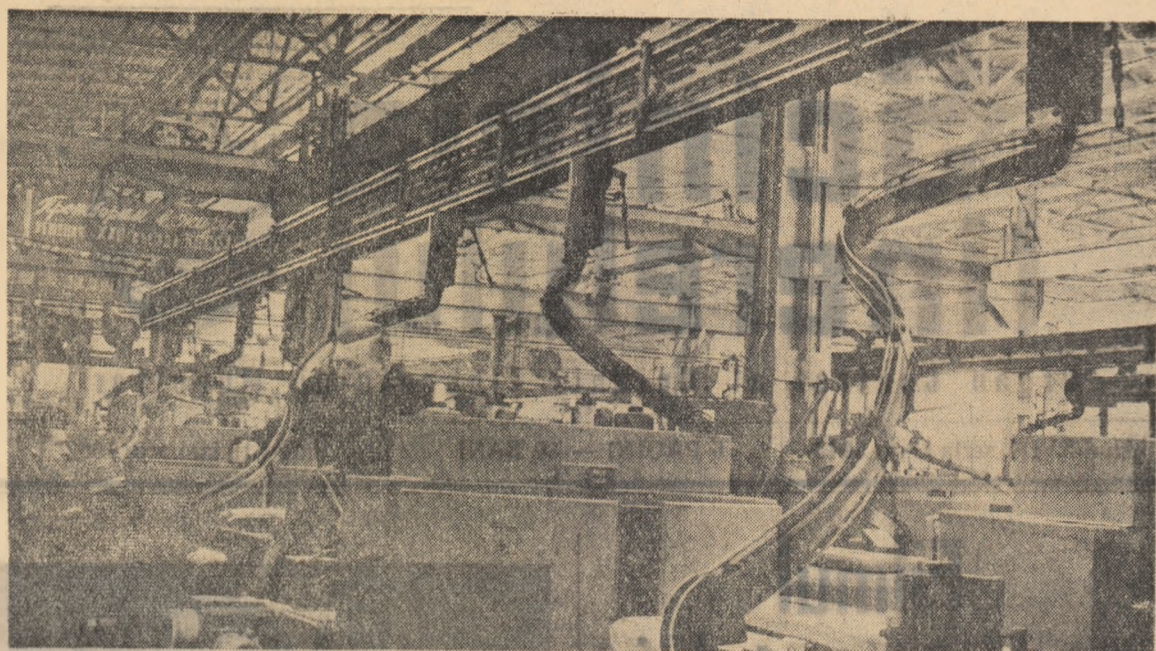
știință sovietici arată că prin aplicarea acestor amestecuri de îngrășăminte organice și minerale se obțin sporuri de recoltă tot așa de mari ca în cazul aplicării unei doze de 20 tone gunoi de grajd la hectar. Importanța deosebită a folosirii metodelor de sporire a eficacității gunoului de grajd este aceea că se pot aplica doze de 2-4 ori mai mici de gunoi, ceea ce înseamnă că se pot îngrășa suprafețe mult mai mari de teren în fiecare an.

În zonele în care se găsesc depozite de turbă prezintă deosebit interes folosirea acesteia ca îngrășămintă organică. Tînind seama de faptul că turbă este mai săracă în substanțe hrănitoare decît gunoiul de grajd, ea trebuie îmbogățită. Îmbogățirea se face prin fermentarea turbii în gunoi și gunoiului și cu must de gunoi de grajd. În acest scop, în platforma de fermentare a turbii se toarnă must de gunoi de grajd, apă de spălare din gospodărie sau gunoi de porci care este foarte umed. O metodă practică constă în stratificarea turbii împreună cu gunoi de grajd și fermentarea împreună timp de 3-4 luni.

În cursul iernii se recomandă adunarea turbii și depozitarea ei în vederea îmbogățirii treptate. O rezervă de materie organică o constituie mranja și gunoiul putrezit din paturile răsadnicilor calde. Acest îngrășămintă se recomandă să se folosească la plantele de grădinarie, aplicîndu-se la culturi.

În condițiile acestei ierni, care în cele mai multe regiuni este destul de umedă, trebuie să se dea toată atenția îngrijirii platformelor de gunoi de grajd, astfel ca să fie înălturată bălărea. De asemenea, este recomandată folosirea metodelor arătate de sporirea eficacității gunoului de grajd, astfel ca rezultatele folosirii lui ca îngrășămintă să fie cît mai sporite.

THEODOR MOSCALU
Cercetător în științe agricole

Cea de-a doua secție automată pentru producerea de rulmenți speciali la Uzina de rulmenți din Moscova.

Foto: TASS-MOSCOVA

Un termohidrosregulator produs de Institutul de Cercetări Agricole din Blansko.

Foto: C.T.K.-PRAGA

Fracturi maxilare tratate cu... ciei

Metoda de tratare a fracturilor maxilarelor prin incleșare s-a solidat ca rezultat bun în condiții clinice. S-a dovedit că rezultatele sunt bune și pot obține și la tratarea oaselor tubulare ale extremităților.

Acestă metodă a fost elaborată și se perfecționează în momentul de față la catedra de stomatologie chirurgicală a Institutului medical de stomatologie din Moscova. În prealabil s-au făcut experiențe pe animale care s-au soldat cu rezultate pozitive.

În clinică au și fost operați 24 de bolnavi cu maxilarele traumatizate. O parte din operații au fost efectuate cu mai bine de un an în urmă și s-a văzut că în cursul vindecării s-a realizat sudarea completă a părților incleșate.

Lucrările legate de crearea noii metode sînt desfășurate de tînărul medic E. Tihonov. El folosește cietul „Osteoplast”, produs de specialiști din Leningrad.

Paralel, medicul Tihonov lucrează la crearea unui nou ciet folosibil în traumatologie. În colaborare cu chimista Vera Kulaghina el a propus un material lăsat dintr-o masă plastică poroasă specială. Acest material poate fi folosit chiar și la fracturi mai grave. În cursul vindecării, cietul se resorbe în decurs de cîteva luni.

Deocamdată, noul ciet a fost verificat numai pe animale.

Spre sinteza albuminei...

Una din problemele care se află actualmente în centrul cercetărilor biologice este cea a albuminei — „materiei de construcție” care intră în compoziția țesutului viu, îndeplinind în organism funcții variate. Descifrarea mecanismului intim al formării moleculei de albumină în organism va rezolva o serie de alte probleme de o covârșitoare importanță științifică și practică.

Ce este de fapt o albumină? Sub acest nume se ascunde un polimer — o grupă de substanțe familiară tuturor sub forma obiectelor din mase plastice. Numai că polimerii biologici — albuminele sau proteinele — sînt de o complexitate mult mai mare. „Arhitectura” unei molecule de albumină este foarte complicată iar edificul acestor molecule poate fi comparat cu drept cuvînt cu un „sgrînor” de sute de etaje dacă asemuim molecula simplă cu cea mai mică încăpere dintr-o clădire.

Ca orice „polimer” molecula de albumină este alcătuită din moleculele unor substanțe simple — aminoacizi.

Prima cucerire în lămurirea structurii proteinelor a fost tocmai constatarea că diferite proteine naturale sînt constituite în diferite proporții din aceste „cărămizi” de aminoacizi. Aminoacizii din proteine sînt „îmbinași” sub formă de lanțuri lungi — așa numitele polipeptide.

Pornind de la acest fapt, cercetătorul sovietic Prof. S. E. Bressler din Leningrad a reușit să realizeze sinteza unor proteine mai simple supunînd un amestec de aminoacizi la o presiune de 5000 de atmosfere. În organismul viu însă, cantitatea de energie necesară

pentru realizarea legăturii din lanțul polipeptidic este mult mai mică. Un rol de seamă îl au în acest scop fermitii. Aceștia dirijează formarea lanțurilor polipeptidice care în cele mai multe proteine cuprind 400-500 și mai mulți aminoacizi.

Succesiunea aminoacizilor din proteine este altă problemă cheie care preocupă pe oamenii de știință, deoarece tocmai „ordinea” acestor aminoacizi determină proprietățile proteinei respective.

Cercetările întreprinse de savantul sovietic G. Frank și colaboratorii săi au arătat că succesiunea aminoacizilor în lanțurile polipeptidice este asigurată printr-un mecanism foarte ingenios. Moleculele de proteină se formează pe un „șablon” sau „matrice” deci

Studierea fermitilor organici și a mecanismului lor de acțiune va permite folosirea lor în obținerea lanțurilor polipeptidice. De pe acum au fost creați pe cale artificială o serie de astfel de fermiti. A fost realizată, de asemenea, sinteza unor albumine cu lanțuri polipeptidice mici, formate din 15-23 de aminoacizi. Recent, s-a reușit sinteza unor hormoni importanți ai hipofizei și anume ocitocina și vasopresina formați din cîte 9 aminoacizi.

Deocamdată nu este posibilă obținerea unor lanțuri polipeptidice alcătuite din sute de aminoacizi, dar primul paș pe calea realizării lor au fost făcuți.

Cunoașterea mecanismului de sinteză a proteinelor va deschide perspective revoluționare în biologie și medicină. Îmbătrînirea de pildă, este considerată de biologii sovietici drept o „acumulare a „grefșilor” sintezei proteinelor și a acizilor nucleici” (I. A. Medvedev). Remedierea acestor „grefșii” va putea prelungi astfel viața omului, care în mod teoretic poate atinge ușor 150 de ani.

Multe boli care constituie mari capitele spinoase ale medicinei contemporane, vor putea fi prevenite sau vindecate prin „dirijarea” sintezei proteinelor. Oamenii de știință vor putea influența creșterea și dezvoltarea plantelor și animalelor prin „împriimarea” unor „matrice” dorite. În sferită cunoașterea deplină a tainei sintezei proteinelor va permite obținerea artificială a unor alimente noi cu o valoare biologică extraordinară.

Dr. E. ROȘIANU

Într-unul din laboratoarele Institutului de Cercetări în construcții și economie construcțiilor.

Foto: AGERPRES

deapă, fasciculul, pe direcția drept înainte. Alți de concentrați este fasciculul luminos ce se obține, înțit la distanța de 40 cm desfacerea lui este de aproximativ 30 metri! Se poate socoti deci că „vîna” de lumină fulgerătoare care iese prin fereastra cristallului de rubin rămîne strînsă, concentrată pe foarte mare distanță.

O altă cale de sinteză a proteinelor va consta în utilizarea fermitilor. În condiții naturale fermitii sau enzimele catalizează majoritatea reacțiilor chimice care stau la baza activității vitale a celulelor animale și vegetale. Ei pot accelera cursul unor reacții care în lipsa lor decurg înfînt de încet.

Unel dispozitive lăsează cîteva sute de răsburiri luminoase într-o secundă, între două fulgere consecutive efectuîndu-se reîncărcarea emiștorilor cu lumină verde. Apare astfel clară posibilitatea organizării telegrafului optic pe distanțe nu prea mari, cu ajutorul diferitelor cristale-amplificatoare.

O altă aplicație practică a noilor amplificatori va fi legată de comunicația interplanetară. Stațiile cosmice vor comunica între ele, precum și cu navele cosmice mai ales pe asemenea rețele optice.

Totodată, lumina furnizată de cristale-amplificator va aduce mari servicii dezvoltării științei. Ea va fi folosită pe scară largă în laboratoarele moderne în special pentru microscopie pe mare putere separată.

În sferită, o altă aplicație pe care o semnalăm este transportul lăși fir al energiei la distanță. În viitorul apropiat vor fi construite moloare acționate pe baza energiei furnizate nu de curent electric obișnuit, ci de curentul de fotoni emiși de amplificatori neobișnuiți.

Ing. L. TEODORU

„Pompier automat”

Un grup de ingineri de la Uzina de construcții mecanice pentru industria carboniferă din Variovia au construit un dispozitiv simplu și lășit care a căpărat denumirea de „pompier automat”.

Acest dispozitiv constă dintr-un tub sau din mai multe tuburi prevăzute cu hidranți speciale, cu pulverizator. Dacă în încăperea în care se află dispozitivul temperatura trece de o anumită limită, hidranții se deschid automat și suvoitul de apă se îndreapă asupra obiectului care arde.

NOU

Principiul de funcționare a „pompierului automat” este foarte simplu. Hidranții, nu permite scurgerea apei, fiind blocat cu inchiștoare. Orificiile pentru scurgerea apei se deschid numai sub acțiunea presiunii unui resort care se întinde la o temperatură a aerului de aproximativ 50 grade C.

Aparat de stropit suspendat

Uzina constructoare serie un aparat de bulgar „Bolgar” și de mașini „Strug” din stropit pentru vii care care poate fi folosit este adaptat pentru a fi montat la tractorul lășit între rînduri.

Separator electric de lapte

Uzina constructoare la punct producția unui separator electric înalt grad de degresare nelășind în lapte o productivitate de decît 0,2 la sută grăsimi.

NOU

Principiul de funcționare a separatorului este foarte simplu. Hidranții, nu permite scurgerea apei, fiind blocat cu inchiștoare. Orificiile pentru scurgerea apei se deschid numai sub acțiunea presiunii unui resort care se întinde la o temperatură a aerului de aproximativ 50 grade C.

Uzina constructoare la punct producția unui separator electric înalt grad de degresare nelășind în lapte o productivitate de decît 0,2 la sută grăsimi.

AMPLIFICATORII NEOBIȘNUIȚI

În raportul prezentat de M. V. Keldiș, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., la Conferința Unională din anul trecut a lucrătorilor științifici din Uniunea Sovietică, printre altele numărăse ideea valoroasă privitoare la actualitatea și perspectiva tehnico-științifică este menționată preocuparea oamenilor de știință sovietici de a crea noi amplificatori de unde luminoase, pe bază de cristale ale diferitelor substanțe. Această mențiune ne-a lăsat să ne reamintim trei lapte științifice epocale petrecute, unul în toamna anului 1959, al doilea în primăvara anului 1961, iar al treilea în decembrie 1961.

Este vorba de fotografierea „reversului” Lunii, efectuată cu ajutorul stației automate sovietice lansate la 4 octombrie 1959, care a transmis semnale purtătoare de imagini de televiziune, de la distanța uriașă de 470 mîi km! Apoi, după cum se știe, în luna mai 1961 specialiștii sovietici au reușit să stabilească un contact prin radiocolecția cu planeta Venus, aflată atunci la o depărtare de circa 50 milioane km de Pămînt.

În sferită, la 17 decembrie 1961 specialiștii sovietici au comunicat unele noi rezultate ale cercetării Lunii prin radiocolecție. Cercetările arată că suprafața Lunii nu este acoperită cu praful, ci reprezintă o masă poroasă ușoară. Am menționat aceste trei momente de seamă ale științei și tehnicii contemporane, tocmai pentru a sublinia preocuparea oamenilor de știință de a găsi noi mijloace potrivite de amplificarea a semnalelor electromagnetice, în scopul realizării unor legături radio la distanțe cosmice. Pe linia acestor preocupări se situează o remarcabilă descoperire a oamenilor de știință din zilele noastre — și anume, posibilitatea realizării unor amplificatori neobișnuiți, pe bază de cristale artificiale.

Un amplificator neobișnuit

Cercetînd cu multă atenție proprietățile diferitelor cristale obținute pe cale artificială, specialiștii s-au stabilit că unele dintre acestea pot servi ca amplificatori de microunde, adică de oscilații electromagnetice cu lungimi de undă foarte mici, de ordinul centimetrelor, cum sînt acelea care se folosesc în radiocolecție. Iată

cum se realizează acest lucru. Un semnal radio foarte slab este îndreptat spre cristallul-amplificator. Electronii exteriori ai atomilor atomii ai cristallului, stimulați de radiația respectivă sau, în limbaj tehnic, „întîrînd în rezonanță” cu semnalul, „cad” de pe orbitele interioare. Așa după cum se știe, acest fenomen este însoțit de o eliberare de energie, de aceeași formă cu energia semnalului.

În cazul de față energia eliberată la forma unui semnal radio cu lungimea de undă apropiată de lungimea de undă a semnalului care a declanșat procesul. Dar semnalul foarte slab care a provocat „desprinderea” de pe orbitele interioare a unui număr foarte mare de electroni și deci eliberarea unei energii importante. Semnalul primit este amplificat astfel de mii de ori.

O întrebare: cum se asigură funcționarea continuă a acestui amplificator neobișnuit, știind că pătura exterioră de electroni este foarte repede sărăcită, prin

CĂI NOI ÎN TEHNICĂ

este furnizat de o altă radiație electromagnetică, cu lungimea de undă chibzuit aleasă ca să excite electronii respectivi. În felul acesta „microamplificatorul” poate funcționa neîntrerupt.

Cristallul „minune”

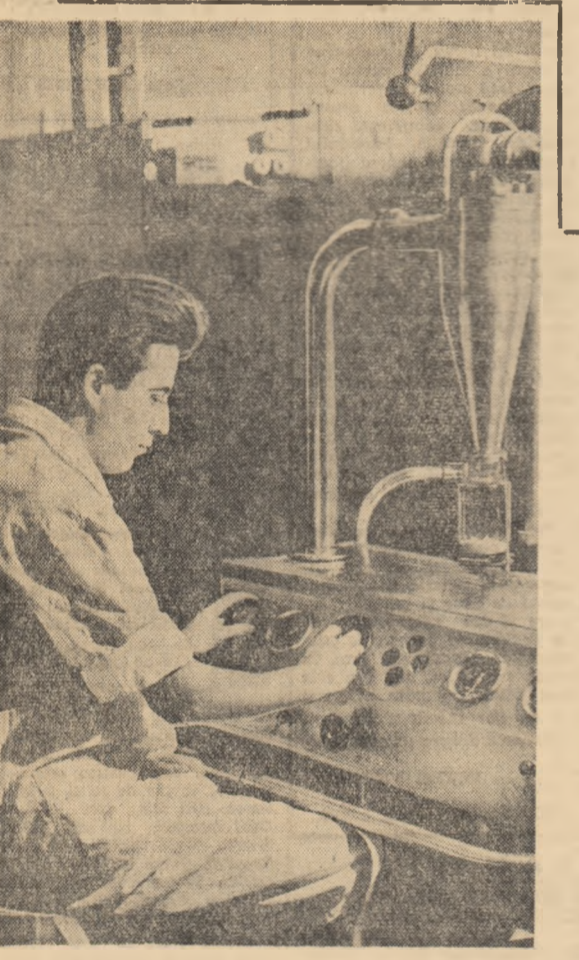
Dacă se poate amplifica pe această cale un semnal radiofonic foarte slab, atunci de ce nu am încerca să amplificăm în același mod și semnalele luminoase? Pornind la rezolvarea acestei interesante probleme, oamenii de știință au lăsat o descoperire va-

lăsează. Experiența care a condus la descoperirea despre care amintim se poate rezuma astfel. Asupra unui cristall de rubin de 4 centimetri lungime se proiectează mai întîi timp de cîteva secunde o lumină verde, iar apoi, numai o fracțiune de secundă, o lumină slabă roșie. Deodată, cristallul de-

Cîteva aplicații

Cui vor servi aceste calități ale cristalelor amplificatoare? Înainte de toate, bineînțeles, beneficiază de pe urma proprietăților miraculoase ale amplificatorilor neobișnuiți radiotehnice. Se are în vedere aici faptul deosebit de important că laș de tuburile electrotehnice, care amplifică odată cu semnalele și zgomolul de fond, cristalele-amplificator detectează și amplifică numai semnalul radio. Radiocolecția și radiocolecția vor cunoaște deci o etapă nouă în dezvoltarea lor prin folosirea acestor puternici amplificatori.

Au fost realizate de pe acum diverse dispozitive de emisie interplanetară a unor fulgere roșii care ar putea servi în telecomu-

În laboratorul secției de industrie a lăptelui de la Institutul de Cercetări alimentare, se stabilește și se elaborează cu ajutorul liniei experimentale, tehnologia de fabricare a diferitelor produse lactate.

Foto: AGERPRES

Laminor automat

La uzina de aluminiu din Zaporozhie s-a instalat pentru prima oară un laminor automat cu ajutorul cărui din metal lichid se poate obține direct sîrmă de aluminiu cu diametrul variînd între 7 și 11 mm. Prin punerea în funcțiune a acestui laminor nu mai este nevoie de nici o operație intermediară. Acum, la fiecare tonă de producție finită se economisesc 1.222 ruble. Macheta laminorului, elaborată de Institutul de cercetări științifice pentru construcția de mașini din Moscova, poate fi văzută în pavilionul „Construcția de mașini și aparate” de la Expoziția experienței înaltate a economiei naționale a R.S.S. Ucrainene.

LA CONFIRMAREA NOILOR UTEMIȘTI

A sistarea la o ședință a comitetului comunal U.T.M. Jealia. După ce s-a analizat activitatea brigăzilor utemiste de muncă patriotică, comitetul comunal U.T.M. a trecut la confirmarea tinerilor care fuseseră primii în U.T.M. în luna respectivă. Rînd pe rînd, tinerii se prezentau în fața membrilor comitetului comunal. Aceștia discutau cu ei plini de atenție tovarășească. Era o atmosferă caldă, dar străbătută de exigența necesară într-un asemenea moment. Mi-i amintesc și acum: Ion Florea, Lucreția Ivan, Gheorghe Ghirea precum și ceilalți erau tineri colectivități care se străduiau prin munca lor să-și aducă aportul la dezvoltarea gospodăriei colective, participau la activitățile inițiate de organizația U.T.M. și au devenit membri ai U.T.M.

În perioada care a trecut de cînd s-a ținut o ședință a C.C. al U.T.M. a acordat comitetelor comunale dreptul de a confirma calitatea de utemiști tinerilor noi primii în organizația noastră, am participat la numeroase ședințe de confirmare. Pe măsură ce comitetele comunale au cîștigat experiență în această direcție, ședințele de confirmare au fost tot mai bine organizate, ele reprezentînd un moment însemnat în viața noilor utemiști. Discuțiile mai bine organizate, recomandările făcute în ședințele de confirmare au avut o bună influență asupra tinerilor ajutîndu-i să înțeleagă în ce direcție vor trebui să-și îndrepte atenția pentru a se putea dezvolta continuu ca oameni înaintași ai zilelor noastre.

Executîndu-și dreptul de a confirma calitatea noilor utemiști, comitetele comunale au reușit să conducă mai bine munca de creștere a rîndurilor organizației noastre. Pentru că felul în care se prezintă tinerii la ședințele de confirmare este în ultimă instanță oglinda modul în care muncește organizația de bază U.T.M. respectivă și arată felul în care sînt ajutați să se pregătească cei ce doresc să devină membri ai U.T.M. Iată un exemplu.

Din experiența comitetelor comunale U. T. M. din raionul Fetești

În perioada care a trecut de cînd s-a ținut o ședință a C.C. al U.T.M. a acordat comitetelor comunale dreptul de a confirma calitatea de utemiști tinerilor noi primii în organizația noastră, am participat la numeroase ședințe de confirmare. Pe măsură ce comitetele comunale au cîștigat experiență în această direcție, ședințele de confirmare au fost tot mai bine organizate, ele reprezentînd un moment însemnat în viața noilor utemiști. Discuțiile mai bine organizate, recomandările făcute în ședințele de confirmare au avut o bună influență asupra tinerilor ajutîndu-i să înțeleagă în ce direcție vor trebui să-și îndrepte atenția pentru a se putea dezvolta continuu ca oameni înaintași ai zilelor noastre.

În urma cîtorva ședințe de confirmare a noilor utemiști, comitetul comunal U.T.M. Făceni, a sesizat că din organizația de bază U.T.M. de la G.A.C. „Progresul” tinerii noi primii în U.T.M. sînt insuficient pregătiți, nu cunosc îndeajuns prevederile Statutului U. T. M. Analizînd această latură a activității organizației de bază respective, comitetul comunal și-a dat seama că aici se organizează prea puține activități pentru masa largă a tineretului și arată felul în care sînt ajutați să se pregătească cei ce doresc să devină membri ai U.T.M. Iată un exemplu.

În urma cîtorva ședințe de confirmare a noilor utemiști, comitetul comunal U.T.M. Făceni, a sesizat că din organizația de bază U.T.M. de la G.A.C. „Progresul” tinerii noi primii în U.T.M. sînt insuficient pregătiți, nu cunosc îndeajuns prevederile Statutului U. T. M. Analizînd această latură a activității organizației de bază respective, comitetul comunal și-a dat seama că aici se organizează prea puține activități pentru masa largă a tineretului și arată felul în care sînt ajutați să se pregătească cei ce doresc să devină membri ai U.T.M. Iată un exemplu.

„Joia tineretului”

Organizarea în mod plăcut și educativ a timpului liber al tinerilor constituie o preocupare de frunte pentru organizația de bază U.T.M. din comuna Goicea, raionul Secoroc. În acest scop, mai ales acum, în perioada de iarnă, la căminul cultural se organizează în fiecare săptămîna joia ale tineretului cu un bogat conținut politic și educativ.

Din inițiativa comitetului U.T.M., programul pentru fiecare joia a tineretului este asigurat prin rotație, de către organizațiile U.T.M. din cele trei gospodării colective ale comunei: Goicea Mică, Goicea Mare și Popriceni.

Fiecare din cele trei organizații se străduiește să organizeze joia ale tineretului cit mai plăcut și mai instructiv. Săptămîna aceasta, de exemplu, programul joii tineretului a fost alcătuit și susținut de către utemiștii din Goicea Mică. Cei peste 200 utemiști și tineri, prezenți în sala căminului cultural, au ascultat, mai întîi, o informare politică despre principalele evenimente petrecute în ultimul timp în țară și peste hotare. Apoi, ei au asistat la un interesant jurnal vorbit, prezentat de învățătoarea Eugenia Rădoi și Constana Ciocora, despre realitățile din viața comunei.

Un alt punct atractiv al programului joii tineretului l-a constituit expunerea a doi dintre cei mai bătîrîni tineri din sat despre viața lor din trecut și astăzi. Tot cu acest prilej tinerii creatori de animale din Goicea Mică, Ilie Rusu, Gheorghe Calopăreanu și Constantin Plăveanu, au povestit celorlalți tineri, cum reușesc ei să obțină producții sporite de lapte de la vacile pe care le îngrijesc.

Joia tineretului s-a încheiat cu un program bogat de cîntece și dansuri populare românești și, firește, cu dans.

I. TEOHARIDE

Propagandiști fruntași din orașul Ploiești

STELIAN ENACHE propagandist la Rafinăria Teleajen.
OLIMPIA DUMITRESCU propagandistă la Rafinăria Teleajen.
IOAN POPA propagandist la Rafinăria Ploiești.
DUMITRU I. ȘTEFAN propagandist la Rafinăria Ploiești.

În pas cu actualitatea politică Informări operative

O preocupare importantă a comitetului nostru U.T.M. este de a informa operativ și cu regularitate tineretul asupra evenimentelor interne și internaționale. În acest scop noi am comandat, în primul rînd, tinerii să se aboneze la ziare și reviste. Apoi cu ajutorul organizației de partid am selecționat un număr de 5 tovarăși dintre cei mai pregătiți, care au primit sarcina să se ocupe în permanență de informările politice.

Acest colectiv studiază zilnic presa, selectează ce probleme trebuie lămurite tineretului, cerînd în acest sens ajutorul organizației de partid.

Informările politice se țin de obicei înainte de a intra în ordinea de zi a adunărilor generale.

Această însemnă că atunci cînd stabilim în ședința de comitet ordinea de zi a adunărilor generale respective, conchizăm și tema informării politice care se va ține stabilindu-se totodată și cine o va pregăti. (Înaintea de adunarea generală controlăm cum a fost pregătită informarea politică, ne sîlămuim cu biroul organizației de partid și abia după aceea i se dă forma definitivă, așa cum va fi ea prezentată tineretului).

De multe ori se citește și se dezbate articole ce tratează probleme din experiența altor gospodării de staț privind activitatea sectorului zootehnic ori mecanic și din care se extrag concluzii practice pentru activitatea tinerilor din gospodăria noastră.

În afara de aceasta, tinerii ciclesc singuri ziarul: de multe ori tovarășii din colectivul de informare politică și din comitetul organizației de bază U.T.M., în discuțiile ce le poartă cu tinerii le recomandă unele articole care apar, sîlămuindu-i să le citească.

De fiind că informările au un rol deosebit în educarea politică a tineretului, ne vom strădui ca și pe viitor, sub conducerea organizației de partid, să îmbunătățim continuu conținutul lor, să folosim și alte mijloace care ne stau la îndemîna pentru a informa tineretul cit mai operant asupra celor mai importante evenimente politice interne și internaționale.

HUTANU VLADIMIR secretarul organizației de bază U.T.M. de la G.A.S. Ișcani-Suceava

O activitate la care participă toți tinerii

În sala căminului cultural din satul Poieni, regiunea Iași, s-au adunat peste 50 de tineri. Cu locurile colectiviști. În vîștoarea Coralăi Alexa a trecut la pupitura și în cuvintele calde, pe fațelulele tuturor, a prezentat romanul „Desculț” de Zaharia Stancu. Pe urmă s-au pus la discuții.

În prealabil temele informărilor se discută în organizația de partid și se îmbunătățesc în urma observațiilor făcute. După aceea tinerii pun întrebări cu privire la lucrurile neînțelese și primesc răspunsurile cuvenite.

loc prin care informăm tineretul cu privire la viața politică din țară și de peste hotare. Pentru a-i obișnui pe tineri să citească și înșiși ziarul, să urmărească evenimentele, organizăm deseori citirea colectivă a celor mai importante articole. Apoi la fiecare joia a tineretului, primul punct din program este informarea politică. Și aici, utemiștii bine pregătiți, explică sensul și importanța ultimelor evenimente politice interne și internaționale.

Pentru popularizarea cărții la sate

În sala căminului cultural din satul Poieni, regiunea Iași, s-au adunat peste 50 de tineri. Cu locurile colectiviști. În vîștoarea Coralăi Alexa a trecut la pupitura și în cuvintele calde, pe fațelulele tuturor, a prezentat romanul „Desculț” de Zaharia Stancu. Pe urmă s-au pus la discuții.

În prealabil temele informărilor se discută în organizația de partid și se îmbunătățesc în urma observațiilor făcute. După aceea tinerii pun întrebări cu privire la lucrurile neînțelese și primesc răspunsurile cuvenite.

În prealabil temele informărilor se discută în organizația de partid și se îmbunătățesc în urma observațiilor făcute. După aceea tinerii pun întrebări cu privire la lucrurile neînțelese și primesc răspunsurile cuvenite.

Un moment educativ

Voca primul secretar al Comitetului organizației U.T.M. Constanța, Florian Iorcescu, capăt deodată un ton solemn. — Tovarăși, în sala este adus drapelul organizației orășenești U.T.M.

După expunerea unei lecții, propagandistul Mihai Anghel de la Uzinele de motoare electrice din Capitală, discută de fiecare dată cu cursanții cercului politic pe care-l conduce, ajutîndu-i să-și organizeze cit mai bine studiul individual.

Utemiștii se ridicară în picioare. În același timp șazei de priviri se înlocuieră către ușa prin care intra garda care aducea drapelul. Pentru prima dată cei șazei de tineri conștienți se înfilau cu drapelul roșu al organizației orășenești U.T.M. Era un moment solemn și unic în viața lor: primeau carnetul roșu de membru al U.T.M.

Înfrîngîndu-și emoția, unul din ei, urmaș apoi de întreaga sală, începu să cînte.

„Lumină-i steagul nostru în zăre”

Expunerea tovarășului Constantin Jilaneanu, membru al comitetului orășeneș U.T.M., despre carnetul roșu, le-a evocat glorioasele tradiții de luptă ale comunistilor și utemiștilor al cărui simbol era drapelul roșu al organizației și carnetul de membru pe care îl primeau. Pentru Maria Antoniu, muncitoare la Fabrica de ambalaje, colectivista Elena Balan, zidarul Gheorghe Tomos, eleva Maria Roșca, pentru toți cei 60 de tineri conștienți, care acum citeau zile au primit carnetul de membru al U.T.M. în fața drapelului roșu al organizației, amintirea acestei zile va rămîne neștearsă.

Oglindă a preocupărilor tineretului

În conferința de dare de seamă și alegere a noului comitet U.T.M. din uzina noastră, utemiștii au discutat pe larg despre conținutul adunărilor generale. Și asta pentru că în cadrul muncii educative pe care o desfășoară organizația noastră un loc important îl ocupă adunările generale.

În conferința de alegere s-a vorbit în primul rînd despre experiența bună cîștigată de organizațiile U.T.M. din uzina lor care au fost puse în discuția adunărilor generale. Așa, de pildă, în toate organizațiile de bază U.T.M. s-a discutat în cadrul adunărilor generale despre „U.T.M. — organizația revoluționară a tineretului muncitor din R.P.R. Conducerea de către partid, principiul fundamental al activității U.T.M.”; „Statutul — legea de bază a activității U.T.M.”; Calitatea de membru al U.T.M. drepturile și îndatoririle utemiștilor”; „Organizația de bază — temelie a U.T.M. Centralismul democratic — principii călăuzitor care stă la baza structurii organizatorice a U.T.M. Disciplina de organizație”. Toate acestea au contribuit la educa-

rea utemiștilor în spiritul dragostei față de partid, la creșterea răspunderii lor față de sarcina de organizație, față de titlul de utemist.

Răspunzînd preocupărilor utemiștilor, într-o serie de organizații de secție s-a discutat în cadrul unor adunări generale despre prietenie, dragoste, despre ceea ce înseamnă să fii un bun tovarăș.

Cu cîteva luni în urmă, bunăoară, comitetul organizației de bază U.T.M. de la secția convertizoare a prezentat într-o adunare generală U.T.M. un referat despre driențele. Ordinea de zi a acestei adunări a trezit un deosebit interes printre tineri. Ei nu s-au mulțumit să discute în general despre acest sentiment frumos, ci au analizat în lumina lui comportarea unor tineri. În adunare s-a discutat, de pildă, despre liniarul Codreanu Augustin, care a avut deseori manifestări de egoism în muncă, de lipsă de spirit tovarășesc în relațiile cu ceilalți tovarăși ai săi. Utemiștii i-au arătat că l-ar prețui mai mult, l-ar socoti un prieten de nădejde, dacă cunoștințele sale profesionale, experiența sa le-ar

folosi pentru a-i ajuta și pe ceilalți tineri să muncească mai bine.

În aceeași adunare s-a discutat și despre dragoste. Lucrul acesta n-a fost făcut în timpului. Chiar în acea perioadă, se căsătoriseră cîțiva utemiști de la noi. Tinerii aceștia, bunii muncitori de altfel, erau încă stăpîniți de unele concepții înopinate despre familie. Referatul și discuțiile purtate i-au ajutat să înțeleagă că în societatea socialistă femeia este egală cu bărbatul și că o dragoste adevărată nu are nimic comun cu noțiunea de „sef” în familie. Această adunare generală a adoptat și hotărîri. Pentru a se suda și mai bine prietenia dintre tinerii din secție s-a hotărît organizarea mai multor acțiuni de petrecere a timpului liber în comun, acțiuni la care să fie atrași și membrii familiilor lor.

În alte adunări generale ale celor două organizații U.T.M. din întreprinderea noastră s-au dezbătut probleme care se referă la munca de mobilizare a tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producție.

Este în tradiția organizațiilor noastre de bază U.T.M. să pună în discuția utemiștilor activitatea brigăzilor de producție ale tineretului, a posturilor utemiste de control, probleme privind ridicarea calificării profesionale, căile îmbunătățirii calității produselor. Iată un exemplu. În luna noiembrie, în adunarea generală a organizației de bază U.T.M. de la secția aglomerare s-a discutat despre posibilitățile pe care le au tinerii de a contribui la ridicarea calității produselor. De ce a fost necesară această discuție? În procesul de producție al uzinei secția aglomerare are o mare importanță. În toată uzina se duce o luptă susținută pentru sporirea calității metalelor, ori acest lucru depinde în primul rînd de munca celor de la aglomerare. Referatul pre-

zentat în adunare a fost de natură să stimuleze preocuparea tinerilor din secție pentru găsirea unor soluții, a unor căi care să asigure, odată cu creșterea însemnată a indicelui de folosire a agregatului și o creștere însemnată a calității compoziției metalice a agregatului. Și efectul educativ al adunării s-a văzut în activitatea ulterioară a utemiștilor. Tinerii au început să se preocupe mai mult de ridicarea califică-

Ce discutăm în adunările generale U. T. M.

rea generală a organizației de bază U.T.M. de la secția aglomerare s-a discutat despre posibilitățile pe care le au tinerii de a contribui la ridicarea calității produselor. De ce a fost necesară această discuție? În procesul de producție al uzinei secția aglomerare are o mare importanță. În toată uzina se duce o luptă susținută pentru sporirea calității metalelor, ori acest lucru depinde în primul rînd de munca celor de la aglomerare. Referatul pre-

zentat în adunare a fost de natură să stimuleze preocuparea tinerilor din secție pentru găsirea unor soluții, a unor căi care să asigure, odată cu creșterea însemnată a indicelui de folosire a agregatului și o creștere însemnată a calității compoziției metalice a agregatului. Și efectul educativ al adunării s-a văzut în activitatea ulterioară a utemiștilor. Tinerii au început să se preocupe mai mult de ridicarea califică-

rea generală a organizației de bază U.T.M. de la secția aglomerare s-a discutat despre posibilitățile pe care le au tinerii de a contribui la ridicarea calității produselor. De ce a fost necesară această discuție? În procesul de producție al uzinei secția aglomerare are o mare importanță. În toată uzina se duce o luptă susținută pentru sporirea calității metalelor, ori acest lucru depinde în primul rînd de munca celor de la aglomerare. Referatul pre-

zentat în adunare a fost de natură să stimuleze preocuparea tinerilor din secție pentru găsirea unor soluții, a unor căi care să asigure, odată cu creșterea însemnată a indicelui de folosire a agregatului și o creștere însemnată a calității compoziției metalice a agregatului. Și efectul educativ al adunării s-a văzut în activitatea ulterioară a utemiștilor. Tinerii au început să se preocupe mai mult de ridicarea califică-

rea generală a organizației de bază U.T.M. de la secția aglomerare s-a discutat despre posibilitățile pe care le au tinerii de a contribui la ridicarea calității produselor. De ce a fost necesară această discuție? În procesul de producție al uzinei secția aglomerare are o mare importanță. În toată uzina se duce o luptă susținută pentru sporirea calității metalelor, ori acest lucru depinde în primul rînd de munca celor de la aglomerare. Referatul pre-

zentat în adunare a fost de natură să stimuleze preocuparea tinerilor din secție pentru găsirea unor soluții, a unor căi care să asigure, odată cu creșterea însemnată a indicelui de folosire a agregatului și o creștere însemnată a calității compoziției metalice a agregatului. Și efectul educativ al adunării s-a văzut în activitatea ulterioară a utemiștilor. Tinerii au început să se preocupe mai mult de ridicarea califică-

FRANCISCO SĂSĂRAN secretarul comitetului U.T.M. Uzinele „I.Mit”, Baia Mare

Vîntul s-a oprit la dig

— Fluiera vîntul pe cîmp, îl auzai: Uuuu... Al naibii mai fluiera, rece, ascuțit. Poetul a zis: „Dobroge, jară bogată / Bate vînt și crește piatră”. Trebuia să mai adauge: și ciulinii. Da, da, și ciulinii. Așa arăta pe-aici cîmpul: aspru ca de piatră și plin de ciulinii. Nu scotea omul nimic din el. Vîntul bătea și aduna ciulinii în căli, rostogolindu-le. Vîntul a lărgit după ciulinii. Omul le adăda foc și cenușa înghețea vîntul. Vînt aspru, nesățuț.

Harnic om la vorbă, mi-am zis. Dacă și la treabă o fi tot așa, apoi asta da, om. M-a surprins privind pe geamul mașinii care ne ducea spre G.A.C. din comuna Girliciu. A rolit volanul ușor, cotind mașina pe un drum mai puțin prietenos, cu pante și ocășuri. Îl auzi: „La ce te uiti, la ciulinii? Cred că a vrut să mă întrebă la ce mă gîndesc, dar omul e „subțil” și cum să te ia. Poate că măsura de șofer l-a făcut așa vorbăreț, mai știți?”

— Vorbesc cam mult, da! Eu vorbesc și cu cîmpurile, vara. Car motorină de la S.M.T. la brigăzile de tractoare și mă plîcîtesc la volan. Trec pe lângă lanurile de porumb și griu și vorbesc cu ele. Da! te uitați la ciulinii, nu?

Are ce are cu ciulinii. Îl cheamă Geru Petre și este șofer la S.M.T. Dăeni, raionul Hirsova. Și nu-mi face gura deloc. Merge cu niște tractoare „colective” la Girliciu și-l am rugat să mă ia și pe mine.

— Hai, că e mai vesel! În doi, mi-a zis. Înadins am luat-o pe drumul ăsta, sint și alte drumuri, mai bune, da, eu pe-aici am vrut să te duc. Am dus mulți ziaristi pe cîmp și pe niciunul nu l-am dus pe-aici drum. Așa, să fie văzută tot cîmpul. E cîmp nou, tovarșo, și merita să fie văzută. Cîmpul ăsta are o poveste a lui,

pe marginea drumului, vine toamna apoi, se usucă și se rup. Trec cu mașina pe drum și-i prind în cureții mașinii care-i da de-a bareleacul înainte. Uite-i, cîci se iau la întrecere cu mine. Așa rid de ei mereu... Păcat că n-ai fost astăzi toamnă pe-aici. Am cărat cu remorca porumb de pe cîmp, că nu mai ajungeau căruțele colectivistilor. C-a fost și recoltă mare, dom'le, 4.800 kg de porumb boabe la hectar. De-ăia eu și cerul colectivității remerci S.M.T.-ului.

Iar a trecut la altceva. Sint sigur că va reveni la povestea cu ciulinii. Dacă nu va reveni el o să-l întreb eu și tot o să aducem

vorbe despre ciulinii. Mă obseda de-a binelea. Alergau cu noi pe drum și Geru Petre nu-mi lua în seamă. Dar toți nu face.

— Nu spunem eu că-i cîmp nou pe-aici! Spuneam. Cînd s-a mai pomenit ca să aduni 4.800 kg de porumb de pe un hectar! Sufia vînt recă de pe Dunăre și umla apa bălților. Se revărsau bălțile peste cîmp pînă în pragul Dăenilor. Acolo unde-i sediul gospodăriei colective era înainte pragul bălții revărsate. Se revărsau apele și oamenii semănau. Cînd nu se revărsau, nu semănau. Și chiar cînd semănau, prea mare lucru nu culegeau. Ploua, bătea vîntul și apele se revărsau iar, măturînd toată semănăturile. Crețeau apoi ciulinii.

În sfîrșit, ciulinii... Dar Geru Petre trece cu vorba mai departe, parcă ar trece cu mașina peste ei.

— Oamenii au făcut gospodărie colectivă și s-au gîndit că trebuie făcut un dig care să oprească apele. Uite digul, se vede în fața noastră. Ne apropiem de el. Și eu am lucrat la el. Dig mare de 6 metri înălțime, gros. Să tot bată vîntul că nu mai împinge apele peste el. Nici vîntul nu trece, dar apele. Ai să vezi acum, o-presc mașina și ai să vezi.

A oprit mașina. S-au oprit și ciulinii care fuguseră pe lângă noi. S-au oprit lângă dig.

— Nu s-au lăsat, zice Geru Petre. Au găsit o leacă de vînt și, hai la fugă. Le dăm foc! Mă întreabă făcîndu-mi cu ochiul.

— Le dăm.

S-au aprins și ard frumos, le-gîndînduse, trosînd ușor. Cenușa cade jos ca un praș subțire, cer-nut. Nu se mai ridică în vîzduh.

— Vezi că nu mai bate vîntul! S-a oprit lângă dig, nu mai bate. Altele înghețea cenușa asta. Ne-o sula în ochi. Umbla apele bălții și le împingea în cîmp. Și mai seamănă și culege atunci. Doar ciulinii ar fi foși pe cîmp!

Și mi-a arătat cîmpul: o țără verde, cîi vezi cu ochii. Griul izvorse afară, subțire crud. Parcă-i auzam cum crește. Era liniștit, vîntul bălții se oprise la dig, nu mai fluiera. Ne-am urcat în mașină și am pornit spre gospodăriea colectivă din Girliciu. Geru Petre mi-a spus că asta vară a cărat și la această gospodărie griu. La cărat noaptea, pe lună, de la arie.

— 3.000 de kg griu de pe fiecare hectar, alți a fost treierat. Cîmp nou, ferit de vînturi aspre. Cîmpul e odihnit, dă roasă bună, că a șezut sub ape.

Drumul pînă la Girliciu trece o bună bucată de timp pe lângă baltă îndiguită. Acum am priceput de ce Geru Petre m-a adus pe acest drum. Să ascult cum a făcut vîntul aspru, care rostogolea ciulinii ca o aminire tristă, de demult.

A. I. ZĂINESCU

Popularizează învățămintele Consfătuirii colectivității fruntași

În aceste zile în satele regiunii Crișana se desfășoară acțiuni menite să facă cunoscut oamenilor muncii din agricultură învățămintele Consfătuirii pe țară a șefilor colectivității și experiența unor unități fruntașe.

La cîminele culturale și colturile roșii ale gospodăriilor colective din Sînnicolau Român, Mărtășaz și Homorog din raionul Salonta participanții la consfătuire Teodor Maghiar, Erőu al Muncii Socialiste, președintele G.A.C. din Mădăraș, și Vasile Cîrța, președintele G.A.C. din Bătar, s-au întâlnit cu colectivitățile. La întîlniri ei au vorbit despre recomandările

Cadre de conducere din G.A.C. — la școală

14.000 de președinți, vicepreședinți și brigadieri, aproape de două ori mai mulți decît anul trecut, frecvențează acum cursurile speciale de pregătire a cadrelor de conducere din gospodăriile colective.

Tematică acestor cursuri organizate pe lângă cîminele culturale și institutule de învățămînt a fost îmbunătățirea pe baza consfătuirii unor președinți și brigadieri cu experiență bogată. Lecțiile sint axate pe sarcinile concrete ce se pun în prezență în fața gospodăriilor colective pe problemele principale ale consolidării lor economico-organizatorice. Ele tratează cele mai noi

metode de sporire a producției vegetale și animale, prezintă experiența înaintată a gospodăriilor colective fruntașe în organizarea producției agricole, în organizarea și retribuirea muncii. La cursuri sint larg folosite recomandările Consfătuirii pe țară a șefilor colectivității. În afara lecțiilor de specialitate se țin expuneri pe teme de cultură generală.

(Agerpres)

Sortimente noi de produse din sticlă

Conducerea fabricii de sticlă „Vitrometan” din Medias acordă o deosebită atenție largirii sortimentelor prin introducerea în fabricație de noi modele care să satisfacă cerințele cumpărătorilor.

În cursul primului trimestru, vor fi introduse în producție alte 25 modele de articole de menaj din sticlă, semicristal de calitate superioară.

Nu peste multă vreme, în vitrinele magazinelor vor apărea aceste noi modele care vor fi cu siguranță pe placul cumpărătorilor.

IOAN SUCIU
correspondent voluntar

Cîteva comparații grăitoare

(Urmare din pag. 1-4)

„Așa” dă lapte mult, îi dădăm din el furaje mai multe, o protejăm. Cîtăva vreme „Nola” a dat lapte puțin. Eu nu l-am urmărit cu atenție producția și i-am dat în contoare raiu mic. În anul acesta am încercat să-i măresc faimul cînd am observat că începe să lase mai mult lapte și am văzut că producția crește. Nu știu dacă o să dea 5.000 de litri, dar în orice caz sint convins că va produce mult mai mult decît anul trecut. Și nu numai ea, ci toate vacile noastre. De aceea eu propun să facem așa cum au procedat fruntașii care au vorbit la Consfătuire — să furajăm vacile după greutate și producție, pe grupe mici.

— Pentru ca toți îngrijitorii să știe bine cum să înlocuiască rațiile alimentare — interveniți Ion Antona, secretarul comitetului U.T.M. pe gospodăria — eu cred că pe lângă pregătirea lor la cercul zootehnic ar fi bine să continuăm experiența bună pe care am avut-o anul trecut și să-i

trimitem prin rotație pe cite 10 zile să învețe de la muncitorii din sectorul zootehnic de la gospodăria de stat Pîscu-Sădovei. Mă gîndesc mai ales la cei mai noi în meserie.

Președintele a umplut în seara aceea un caiet înțreg cu propunerii venite din partea colectivităților.

„Se va organiza un convoi verde pentru ca animalele să aibă unde pășuna din primăvară pînă în toamnă lînză, se vor respecta înocmă regulile agrotehnice pentru asigurarea unor producții sporite de concentrate... se va îmbunătăți programul de grajd și se va acordă cea mai mare atenție respectării lui...”

O bună parte din aceste propuneri au fost aplicate de acum în practică. Pe parcurs, le timpul lor, toate vor fi îndeplinite. Pentru că colectivitățile din Gighera sint hotărîți să obțină în anul acesta de la vacile pe care le au o producție medie de lapte care să depășească cu mult media realizată anul trecut.

Avancronică muzicală

În ansamblul general al stagiunii, viitorul concert al Filarmonicii bucureștene aduce o notă deosebită, înmănușind una din cele mai tulburătoare lucrări ale literaturii muzicale — Concertul în minor pentru vioară și orchestră de Bach, cu două valoroase lucrări contemporane: Concertul pentru orchestră de Anatol Vieru și „Oratoriul patetic” de G. Sviridov.

De la „Suita în stil vechi” cu

cuprinde cvintetul de coarde, a doua — suflătoriile de lemn, a treia — alăturările la care se adaugă timpanii, și în sfîrșit, a patra este formată din pian, harpă, celesta și clopoteș.

După Concertul în minor pentru vioară și orchestră de Bach — una din cele mai înălțătoare creații din istoria literaturii muzicale — vor urma în ultimele veacuri, vom asculta în partea a II-a a concertului

În program:

Anatol Vieru — Concertul pentru orchestră
J. S. Bach — Concert pentru vioară și orchestră
G. Sviridov — Oratoriul patetic

— pentru prima oară în țara noastră — „Oratoriul patetic” pentru solisti, cor și orchestră de G. Sviridov.

Puțini compozitori au reușit să creeze muzică pe versurile lui Maikovski, să plămădească muzica adevătată originală stil al poetului atît de pretutindeni popular al creației sale, pentru nouătatea și măreția imaginilor. Muzicologii contemporani sint unanim în a aprecia faptul că Sviridov a reușit în „Oratoriul patetic” să se identifice cu poetul, să-și subordoneze melodia puterii expresive a textului maikovskian.

Născut în 1915 la Fatej în regiunea Kursk, Gheorghii Vasiliievici Sviridov a absolvit cursurile Conservatorului din Leningrad la clasa de compoziție unde i-a avut profesori

pe R. B. Riazanov și D. D. Șostakovici. Multe dintre lucrările sale (numeroase piese vocale și de muzică de cameră — printre ele remarcabilul ciclu vocal „Partea mea” pe versurile poetului A. Isaakian — două simfonii, două concerte pentru pian și orchestră, în sfîrșit remarcabilul „Oratoriul patetic”) au atras în ultimii ani atenția iubitorilor muzicii. Căutător permanent de drumuri noi, Sviridov a creat an de an o serie de lucrări care se inscriu în rîndurile celor mai de seamă creații ale muzicii sovietice.

Polisind toate răsursile simfonice a orchestrei moderne, Sviridov făurește un tablou grandios, ce cuprinde 3 momente centrale: Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, perioada războiului civil și mărețea epocă a construcției unei vieți noi.

Solicînd în afara întregului aparat orchestral modern un cor mixt și doi solisti, Sviridov își construiește lucrarea în 7 părți ale căror titluri sint pe deplin edificatoare cu privire la problema care redă în ansamblu oratoriul: „Mare”; „Poveste despre fuga generalului Vranghel”; „Eroii luptei de la Perheop”; „Pămîntul nostru” (un montaj din fragmente ale poemului maikovskian „Haras”) ce exprimă dragostea poetului pentru patria socialistă; „Aici va fi orașul-grădini”; „Convorbire cu tovarășul Lenin” și finalul „Soarele și poezul”.

„Oratoriul patetic” — scria într-un recent studiu muzicolog sovietic L. Kremlev — este o lucrare inconfundabilă. Cu adevărat inovatoare! Căci autorul nu tînde să „născocască” nu face dovadă de pretențiozitate, nu aspiră la originalitate cu orice preț, nu caută să fie un colecționar de rarități armonice, ritmice, sau timbrale. Nu. El aspiră, dimpotrivă la simplitate, claritate, la exprimarea veridică a ideilor înaintate ale vremurilor noastre. Veridicitatea și firescul reprezintă aici legea fundamentală.

Nu începe îndoielă că „Oratoriul patetic” va fi un exemplu inspirator pentru mulți compozitori, un îndemn de a scrie simplu, clar, viguros și accesibil.”

I. SAVA

Producțiile de lapte pot să crească și mai mult, iată ce sînt la baza exploatării pe care le fac cașcătoarii Bazei experimentale de la Fundulea, de pe lângă I.C.A.

Foto: AGERPRES

Un drum piatră silincile din Piatra Craiului îi oferă asemenia priveliști încântătoare.

Foto: prof. V. ORZA

Informații

Joi la amiază ambasadorul R.P. Ungare la București, Bela Nemeti, a oferit un dejun în cinstea delegației Comitetului de stat pentru energie atomică din R.P. Ungară care face o vizită în țara noastră.

La dejun au participat reprezentanți ai conducerii Academiei R.P. Romine și Institutului de fizică atomică și

Comitetului pentru energie nucleară al Consiliului de Miniștri, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Joi dimineață, ziaristi din Capitală s-au întâlnit cu creatorii filmului „S-a furat o bombă”, care va rula în curînd pe ecranele cinematografelor noastre.

Reproducem din revista „Za Rubejom” însemnările de călătorie ale reporterului B. Reabov

Ceylonezii își numesc insula lor „Lanka”, ceea ce înseamnă „strălucitor”. Această denumire nu are nimic exagerat. Natura a înzestrat într-adevăr din belșug insula și acolo totul umeste privirea strălucind: miocuniele culorilor și gingășia tonurilor pe care le au difertele plante tropicale, abstrahul cerului nemărginit, depărtările atrăgătoare ale Oceanului Indian. Insula este deosebit de atrăgătoare în februarie-aprilie cînd coronele largi ale copacilor se acoperă cu flori roșii, albe, violete, galbene și cafenii. În căderea lor, ele transformă solul într-un covor frumos, cu desene ciudate. Acestea sint adevărate lumi ale florilor și locuitorii chiar așa le numesc. Cu minieie ei ascuțite și grijuite să creze în acest colț al globului pămîntesc tot ce este necesar pentru ca viața oamenilor să fie fericită. Pămîntul roditor, umeditate din toate acestea dau posibilitatea de a obține în cursul întregului an recolte bogate de cultură agricolă.

Palmierul — mamă hrănitore

Timpu îndelungat, poporul ceylonez n-a fost săpînu pămîntului său și al bogățiilor acestora. La început coloniștii portughezi, apoi

olandezii și în cele din urmă englezii s-au asuprit pe ceylonezi. Domania multiseacurată a străinilor a lăsat urme în viața Ceylonului. Așa de pildă, portughezii au introdus în insulă catolicismul care și pătrăsea cu îndărătnicie influența chiar pînă în ziua de astăzi. Cu dreptul de lup al ultimului învingător, englezii și-au însușit pămînturile comunale neocupate și nelucrate, care au constituit începutul creării marilor plantații capitaliste de cultivaere a arborelui de cafea și a nucilor de cocos, iar mai tîrziu a ceaiului și cauciuului.

Dezvoltarea unilaterală a insulei într-o direcție convenabilă intereselor Angliei se observă pînă în ziua de astăzi: economia țării are un caracter agricol. Viața economică de pînă în întregime de exportul de ceai, cauciu și produse ale palmierului de cocos. În producția de ceai și cauciu, capitalul englez ocupă o mare greutate specifică și procesul de trecere a plantațiilor engleze în minile ceylonezilor se realizează destul de încet. Agricultură țării se caracterizează prin înădănașarea marilor plantații capitaliste cu gospodăriile mărunt și foarte mărunt ale țărănilor, ocupați în general cu cultivarea orezului și a palmierului de cocos.

Pentru mulți țărani, palmierul de cocos este cu adevărat o mamă hrănitore. Sint dese cazurile cînd întreaga avere a unei familii constă în cîțiva din acești copaci umitori care dau omului hrana, adăpostul și căldura. Pentru un gospodăru bun nici o singură bucată din palmierul de cocos nu se pierde în zădăru pomul și da ulei, suc și condimente pentru mîncare națională „kari”; frunzele palmierului sint folosite la acoperșul locuințelor și la fabricarea gar-

durilor; trunchiul servește drept combustibil și material pentru diverse obiecte. De aceea, nu întîmplător este faptul că în Ceylon și nici o ceremonie mai mult sau mai puțin solemnă nu se poate lipsi de poadoabe făcute din acest palmier.

În prezent, în Ceylon există milioane de familii țărănești, care fie că nu posedă pămînt, fie că au o parcelă mai mică de un acru (0,4 hectare). În mod practic, o astfel de parcelă poate da abia minimul pentru existența familiei mărunt în cazul unei împletiri fericite de sol bun și o suficientă cantitate de umiditate, cu o cultură agricolă care să albat căutare pe piață. Dar în viața,

mele recentului regim colonial. Țara nu posedă și n-a izbutit nici pînă în prezent să creeze ramurile industriale ce-i sint necesare. Întreprinderile existente prelucră în general materiile prime agricole și, în primul rînd, cauciuul, ceaiul și produsele de palmier de cocos. Există un șir de întreprinderi semimeșterăgărești ale industriei ușoare și alimentare. Anglia, atît în trecut cît și în prezent, este interesată de a exporta din Ceylon în primul rînd produse, iar nu de a-i da ajutor în dezvoltarea sa economică. O politică asemănătoare au și celelalte puteri occidentale care încearcă să-și mențină și să-și lărgească influența lor econo-

mică în Ceylon. Este foarte grăitor faptul că de la dobîndirea independenței de către Ceylon, țările capitaliste n-au construit în această insulă nici o singură întreprindere industrială importantă. În schimb ele scot anual pînă la 100 de milioane de rupii sub formă de profituri și dividende asupra capitalului investit în economia plantațiilor, în întreprinderile bancare, de asigurare și de transport maritim.

Cercușile conducătoare ale Angliei, S.U.A., Germaniei occidentale și ale celorlalte state imperialiste pretind de la guvernul ceylonez garanții în sensul că întreprinderile lor nu vor fi naționalizate. Dar viața în Ceylon își continuă

o concurență pentru companiile anglo-americane. După stabilirea relațiilor diplomatice cu țările lagărului socialist, Ceylonul a căpătat posibilitatea reală de a începe cu adevărat însănoșirea economică și prin urmare de a crea o industrie națională atît de necesară țării. Uniunea Sovietică și alte țări socialiste, întînd Ceylonului o mîna de ajutor în această problemă atît de importantă. Printre obiectivele a căror construcție a și început cu ajutorul acestora, sau pentru care se mai duc încă tratative, sint, de pildă, o uzină metalurgică, o uzină pentru producția anvelopelor și camionelor pe baza cauciuului

cursul și nu în direcția pe care ar dori-o puterile occidentale. Nu numai că guvernul nu oferă asemenea garanții, dar cu sprijinul opiniei publice largi, el ia măsuri care sint direct contrare dorințelor puterilor occidentale. Drept pildă poate servi legea promulgată de parlamentul prietoresc la crearea corporației naționale de petrol. Desigur promulgarea legii nu a fost primită cu ochi buni de către S.U.A. și Anglia, întrucît se pune capăt monopolului pe care-l aveau companiile petrolifere „Shell”, „Caltex” și „Standard Vacuum” pentru importul și vinzarea în Ceylon a produselor petrolifere. De acum încolo această corporație va constitui

lui local, construcții hidrotehnice, o fabrică de zahăr, o fabrică țesută, o moară cu elevatori. Aceste obiective vor da posibilitatea de a lărgi sectorul de stat în economie, sector care de acum cuprinde electricitate, căi ferate, transportul aerian, producția de ciment și de hîrtie.

Prin natura lor ceylonezii sint foarte prietenoși. Este cu neputință să nu remarci căldura sentimentelor lor față de oamenii sovietici. Ele s-au născut încă de atunci cînd informațiile veridice despre țara noastră pătrundeau în Ceylon picătură cu picătură în torenții general de informații occidentale dumșanoase. Acum, vizitatorii bibliotecilor din Ceylon au la dispoziție literatură

teresele tinerei burghezii naționale din Ceylon și se bucură de sprijinul majorității populației al intelectualității și al clerului budist. Partidul comunistă linia politică și economică care a fost trasată de eminențului om de stat Solomon Bandaranaike încă în 1956 cînd S.L.F.P. a venit pentru prima dată la putere.

În fruntea partidului și al guvernului actual se găsește doamna Sirimavo Bandaranaike, soția lui Solomon Bandaranaike care a fost ucisă acasă din cauza unei avarii la inimă. Întîlțurarea fetei a conducătorului de stat progresist care a fost Solomon Bandaranaike nu este singura crimă a reacțiunii interne și externe împotriva poporului ceylonez. Pe lista neagră a acestuia, figurează și repetațele încercări de a stabili dictatura în țară și de a apăia jurămînta națională dintre singelezi care formează majoritatea populației țării și tamii, minoritatea ei națională.

Problema națională este creată în mod artificial. Încușul ei a fost pus încă de englezi în perioada dominației lor, iar acum aceasta este susținută de acele cercuri care calculează să tragă profituri de pe urma ei. Țara este tot timpul jînțuit în frisoane. El nu i se dă posibilitatea să se ocupe liniștit de treburile de urgențe. O dovadă poate servi faptul că în ultimii trei ani în Ceylon a fost introdusă de trei ori legea marșală și de fiecare dată pentru o perioadă prelungită. De altfel tot în stare excepțională — declarat ultima dată acum aproximativ opt luni — țara se mai găsește și pînă în ziua de astăzi.

Totuși în măsura posibilităților, guvernul ceylonez, înfăptuind programul de eliberare națională, a luat un șir de măsuri de importanță economică, socială și culturală. El a naționalizat companiile de asigurări, transportul onferens și portul Colombo, a înfăptuit reforma școlară în scopul unificării sistemului de învățămînt și al slăbirii influenței bisericilor catolice în școli; a luat unele măsuri pentru însănoșirea situației financiare a țării și renășterea culturii naționale. În relațiile dintre state, Ceylonul duce o politică de neutralitate și neaderare la blocurile militare.

Ceylonezii sint un popor religios, majoritatea lor sint budisti, și mulți dintre ei cred în prorociile astrologilor. El se adresează acestora în toate azurile mai mult sau mai puțin importante de viață: la nașterea copilului, înainte de căsătorie, atunci cînd intră în serviciu etc. Cînd se naște copilul, prinții se adresează unui astrolog care alcătuiește horoscopol noului născut.

Anul nou singalez începe la mijlocul lunii aprilie, dar nu în aceeași zi, căci data exactă a acestuia este prezisă de astrologii, iar astfel de informații au o largă difuzare prin presă. Este cu neputință de ghicit ce preziceri vor face astrologii pentru anul 1962 dar un lucru este sigur: poporul ceylonez va folosi în noul an libertatea politică dobîndită pentru stabilizarea vieții economice, pentru a întîri forțele internaționale ce luptă pentru stabilirea fericirii pe pămînt pentru toți oamenii.

Solidari cu Cuba revoluționară

CARACAS 18 (Agerpres). — În preajma deschiderii Conferinței de la Punta del Este, în America Latină au loc noi acțiuni de solidaritate ale popoarelor sud-americane cu Cuba revoluționară.

Intr-o declarație dată publicității, Asociația ziaristilor din Venezuela și-a reafirmat intenția de a apăra principiile autodeterminării și neinterferenței în treburile altor state. Federația centrală a studenților universitari din Venezuela a decis ca la 22 ianuarie, ziua deschiderii Conferinței de la Punta del Este, să declare o grevă generală de solidaritate cu Cuba, împotriva planurilor intervenționiste ale S.U.A. La grevă vor participa elevii și studenții de pe întregul cuprins al țării.

Vizita lui A. I. Mikoian în Republica Mali

BAMAKO 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 ianuarie A. I. Mikoian, prim-vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află în Republica Mali la invitația guvernului republicii, a vizitat orașul Segou unde se află sediul administrației vâii Nigerului — cea mai mare întreprindere agricolă de stat din Mali și din întreaga Africă de vest.

Seara guvernatorul regiunii Segou, Bombokto Kulibali, a oferit un dineu în cinstea lui A. I. Mikoian.

BAMAKO 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 ianuarie s-a încheiat vizita lui A. I. Mikoian în Republica Mali. A. I. Mikoian, prim-vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. în timpul călătoriei prin țară, A. I. Mikoian a vizitat orașele Mankala și Segou.

Mesajul lui A. Gizenga adresat lui U Thant

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 ianuarie un purtător de cuvânt al O.N.U. a dat citire unei versiuni parafrazate a mesajului adresat de Antoine Gizenga secretarului general provizoriu al O.N.U. U. Thant.

În acest text se arată că Gizenga atrage atenția opiniei mondiale asupra împrejurărilor în care Camera deputaților din Leopoldville a adoptat rezoluția de blam la adresa sa.

Gizenga scrie în mesajul său că rezoluția a fost adoptată în lipsa sa și el nu vede în ce măsură această rezoluție este valabilă, atât timp cât Camera deputaților nu l-a ascultat personal. Gizenga arată că el a anunțat încă la 14 ianuarie că intenționează să vină la Leopoldville pentru a răspunde la acuzațiile ce i s-au adus.

Hotărârea mai sus menționată a Camerei, se spune în mesaj, reprezintă o manevră arbitrară și viclenă cu scopul de a se estiva timp și de a-l pune pe el, Gizenga, în fața faptului împlinit; toate acestea se întreprind cu scopul de a-l arunca în închisoare când va părăsi Stanleyville-ul.

Interesele vitale ale țării, subliniază Gizenga, cer să se pună capăt tuturor acțiunilor arbitrare, să se respecte legalitatea și libertățile fundamentale. Răspunderea pentru asi-

La O. N. U. Colonialiștii portughezi din nou înfierăți

NEW YORK 18 (Agerpres). De la tribuna celei de-a 16-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. care continuă să discute situația din Angola răsună cuvinte pline de minie la adresa colonialiștilor portughezi ce duc un război de exterminare împotriva poporului Angolei. Colonialiștii duc în Angola politica genocidului; dolarii cu care este achiziționat și livrat Portugaliei armamentul american sînt pătați de sânge și lacrimile patrioților angolezi, femeilor, copiilor și bătrînilor lipsiți de a-părare.

Dar aceste fapte sînt privite cu o indiferență demonstrativă de reprezentanții puterilor coloniale. Mesele în dreptul cărora scrie „Portugalia”, „Olanda”, „Belgia” sînt în general neocupate de nimeni. L. E. Kizea, delegatul R.S.S. Ucrainene, a declarat în cuvîntarea sa că astăzi Angola a devenit un nou capitol sin-geros în istoria colonialismului și este un flagel odios al omenirii. Samavolnicile sălbatice ale proprietarilor portughezi de sclavi din Angola au fost posibile numai pentru că ei sînt sprijiniți de partenerii lor majori din N.A.T.O. și în primul rînd de S.U.A.

Nu mai legăturile strinse dintre puterile coloniale, numai ajutorul partenerilor din N.A.T.O. permite Portugaliei să ducă un război colonial nimicitor împotriva poporului din Angola. Portugalia a căpătat de la S.U.A. armament și materiale militare în valoare de aproape 300 milioane dolari.

Delegatul R.S.S. Ucrainene a sprijinit intrutul rezoluția Folcliei și Bulgariei care prevede să se aplice sancțiuni

Portugaliei în conformitate cu articolele 41 și 42 ale Cartei O.N.U.

Colonialiștii portughezi au fost condamnați cu hotărîre de delegatul Nigeriei. Acțiunile întreprinse de portughezi în Angola, a spus el, reprezintă un adevărat genocid. Reprezentantul Nigeriei a cerut ca Portugalia să pună capăt războiului din Angola și să recunoască dreptul poporului angolez la autodeterminare. La

caz contrar, a spus el, guvernul Nigeriei își rezervă dreptul ca împreună cu guvernul altor țări africane să ia măsurile necesare, deoarece toate țările africane sînt de partea fratilor lor angolezi.

Delegatul Nigeriei a subliniat că Organizația Națiunilor Unite trebuie să se ocupe serios de problema situației din Angola și să silească Portugalia să-și schimbe politica.

La 14 martie 1962 își va începe lucrările Comitetul pentru dezarmare

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat în mod oficial la New York într-o scrisoare comună adresată lui U Thant, secretar general provizoriu al O.N.U., de către V. A. Zorin, reprezentantul permanent al U.R.S.S. pe lângă O.N.U., și A. Stevenson, reprezentantul permanent al S.U.A. pe lângă O.N.U., la 14 martie 1962 își va începe lucrările, la Geneva, Comitetul pentru dezarmare, constituit

conform rezoluției celei de-a 16-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. din 20 decembrie 1961 și ca urmare a tratativelor sovieto-americane.

După cum se știe, din comitete fac parte reprezentanți ai următoarelor țări: Brazilia, Bulgaria, Birmania, Canada, Cehoslovacia, Etiopia, Franța, India, Italia, Mexic, Nigeria, Polonia, R. P. Română, Suedia, U.R.S.S., R.A.U., Anglia și S.U.A.

În Algeria și Franța

Acțiunile criminale ale teroriștilor întrec orice măsură

PARIS 18 (Agerpres). — Numărul atentatelor comise miercuri de ultracolonialiștii din O.A.S. în Algeria se ridică la 19, dintre care 12 la O-ran și 5 la Alger. Au căzut victime 15 morți și 25 răniți.

În cursul aceluiași zile în Franța au avut loc 17 atentate ultracolonialiste cu bombe.

Democrații și republicanii francezi nu lasă fără ripostă acțiunile criminale ale teroriștilor care au întrecut orice măsură. La 17 ianuarie studenții din Toulouse au organizat o grevă de protest împotriva crimelor ultracolonialiste care au făcut să explodeze cinci bombe în oraș. În aceeași zi în toate scările din departamentul Vienne curmile au fost suspendate timp de o oră.

Printre o grevă de securitate ratată cadrele didactice au protestat împotriva acestor acțiuni și s-au solidarizat cu cei trei conducători ai federației departamentale a Sindicatului național al învățătorilor, pe care O.A.S. îi amenință cu re-presiuni.

Președintele iau ființă comitete antifasciste de veghere. După cum am anunțat zăru „L'Humanité”, în departamentul Vauluse s-au constituit 43 asemenea comitete. În departamentul Loire 26 organizații locale ale partidului comunist, partidului socialist, partidului socialist unitar, Confederației Generale a Muncii, Confederației franceze a muncitorilor creștini” etc. au dat publicității o declarație comună în care se pronunță în favoarea unirii tuturor forțelor de stînga pentru a bara calea fascismului.

Presă pariziană de joi consemnează numeroase comentarii evenimentelor de miercuri din Franța și Algeria.

„Le Populaire” subliniază că „puterea gaullistă a pierdut luni, dacă nu chiar azi de zile în ce privește rezolvarea problemei algeriene...”. În trei ani de zile, scrie ziarul, forțele democratice din Franța au putut face bilanțul și constata că eforturile lor consistă de a ajuta la realizarea unei rezoluții democratice, pasnice și juste a problemei algeriene nu au fost încununată de succes. Împotriva totul a fost făcut pentru a nemulțumi: masele populare și totul pentru a da fascismului posibilitatea de a se dezvoltă.

„Le Peuple” subliniază că „puterea gaullistă a pierdut luni, dacă nu chiar azi de zile în ce privește rezolvarea problemei algeriene...”. În trei ani de zile, scrie ziarul, forțele democratice din Franța au putut face bilanțul și constata că eforturile lor consistă de a ajuta la realizarea unei rezoluții democratice, pasnice și juste a problemei algeriene nu au fost încununată de succes. Împotriva totul a fost făcut pentru a nemulțumi: masele populare și totul pentru a da fascismului posibilitatea de a se dezvoltă.

Sub președinția masei populare din Republica Dominicană, Balaguer a fost nevoit să demisioneze.

— Aci o fi... Departamentul de stat ???

Desene de V. VASILIU

„Consiliul de stat” a fost înlocuit printr-o jurtă civilă-militară, în care generalul Echevarria continuă să rămână șeful forțelor armate. Potrivit planului elaborat de S.U.A., Echevarria urmează să fie înlocuitul lui Balaguer și continuatorul politicii lui Trujillo.

În timpul acțiunilor bestiale ale poliției și armatei, Echevarria s-a evidențiat foarte mult — transmite agenția U.P. — fiind văzut cu o pușcă mitralieră și o armă automată în mîni și două grenade la brâu. Echevarria a condus personal acțiunile pentru reprimarea sîngeroasă a demonstrațiilor.

În acest timp de coastele Republicii Dominicană s-au apropiat din nou navele militare ale S.U.A. Corespondenții de la San Juan al agenției „Prensa Latina” a anunțat că crăncinul postului de radio s-a. El Caribe” a declarat că din clădirea postului de radio se zăresc circa 15 nave militare ale S.U.A.

Agencia Associated Press a anunțat că deși tara este acum condusă în mod oficial de jurtă civilă-militară, puterea se află în mod practic în mîinile armatei. Conducător al jurtăi a fost numit Hubert Bogasert, care în timpul dicatorului Trujillo a ocupat un post oficial. „Cu toate acestea — menționează agenția — susținînd că adevărul om forte este ministrul de război, generalul Echevarria, uril, de popor”.

denși a reușit să pătrundă în sediul „consiliului de stat” prezentînd cererea populației ca Balaguer și Echevarria să demisioneze imediat. În noaptea de 16 spre 17 ianuarie, postul de radio „El Caribe” a transmis că „consiliul de stat” condus de Balaguer și-a dat demisia sub presiunea amenințării unei greve generale în țară.

Washingtonul însă a prevăzută din timp că Balaguer nu va putea să se mențină mult timp la putere. Și au fost luate măsurile necesare pentru ca interesele S.U.A. să nu fie cumva lezate.

Dezvoltarea învățămîntului mediu de specialitate în U. R. S. S.

În Uniunea Sovietică învățămîntul mediu de specialitate capătă o largă dezvoltare. Numărul specialiștilor cu studii medii este de peste 5.000.000. În școlile medii tehnice și în alte școli speciale învață peste 2.000.000 de oameni. Numai anul acesta vor fi admisi în aceste școli peste 850.000 de persoane.

La ultimul timp se observă o creștere considerabilă a numărului tinerilor muncitori și muncitoare care învață fără a ieși din producție. În prezent aproape 50 la sută din numărul celor care învață în instituțiile speciale de învățămînt mediu tehnic studiază fără frecvență sau la cursurile serale. Numărul școlilor medii tehnice serale și fără frecvență crește de an cu an. Colectivele întreprinderilor fruntăse luptă pentru ca pînă la sfîrșitul seplacului toți muncitorii din principalele categorii de profesii să aibă studii medii tehnice.

ITALIA: Suic de mii de copii

supuși cîmpoatării

Ziarul „Unita” publică ample materiale cu privire la folosirea pe scară largă în Italia a mîinii de lucru a copiilor sub 14 ani. Deși Constituția Italiei interzice cu desăvîrșire folosirea muncii copiilor, patronii și moșierii exploatează din plin munca a sute de mii de copii al căror loc ar trebui să fie pe băncile școlilor.

Printre zecile de exemple citate de ziarul „Unita” reține atenția cel al Fabricii din orașul Parabiago unde muncesc zeci de copii de 12-13 ani care primesc o retribuție lunară de 6.000 de lire (Salariul mediu lunar al unui muncitor calificat în Italia este de 40-50 mii de lire).

Ziarul arată că însuși Institutul de statistică al Italiei a fost nevoit să consemneze în documentele sale existența în fabrici a 231.000 de copii sub 14 ani din care 138.000 băieți și 93.000 fete. În afară de acestea, încă 80.000 de copii sînt folosiți la diferite munci sezoniere. Îndosebi în agricultură.

CRITERII DIFERITE

Strategiile anglo-americane „pentru transformarea O. N. U. într-un instrument mai eficient” al politicii lor s-au soldat printr-un eșec măturat. Precizarea comunicatului domnilor Stevenson, reprezentantul S.U.A. la O.N.U., și Ormsby-Gore, ambasadorul Angliei la Washington, că „nu s-a ajuns la nici o hotărîre” reflectă pe de o parte contradicțiile dintre parteneri, iar pe de altă parte teama de a înfrunța fașii majoritatea statelor membre, care refuză să admită că O.N.U. sînt un „instrument” anglo-american. Se spune totodată că diplomația engleză nu s-ar fi încumetat să scrie punctul de vedere american potrivit căruia țările care aduc contribuții bănești mai mari sînt dispuse de o putere mai mare în O.N.U. „Ideea” de acord pentru sporița presunilor asupra țării afro-asiatice de a urma la O.N.U. politica atlantică. Prezentînd politica puterilor N.A.T.O. drept „politica O.N.U.”, ziarul „New York Times” scrie:

„Statele Unite au dat un avizament din se poate de străvezii ailor membri ai O.N.U. pentru ca ei să nu recurgă la acțiuni comune de natură să împiedice funcționarea eficientă a O.N.U. Reținîndu-se la curările oficiale, ziarul citează drept exemplu de „obstacole”, pe care le-ar ridica țările afro-asiatice în calea „funcționării eficiente” a O.N.U., acțiunile acestor țări care au determinat eșecul încercărilor puterilor coloniale de a prînțimpina eliberarea de către India a coloniilor portugheze de pe teritoriul său.

Se știe că atunci cînd a lansat atacul împotriva O.N.U. declarînd că „ar sădi semînața propriei sale distingeri”, Adlai Stevenson s-a refuzat mîinos la rețutur O.N.U. de a „condamna” India pentru că și-a eliberat propriile teritorii cotoptele vacur de-a rîndul de colonialiștii portughezi. Reprezentantul american a căutat să-și justifice indispoziția și amenințările prin faptul că se adoptă „criterii diferite pentru aprecierea forțelor”, adică politica colonialistă de condamnare de majoritatea membrilor O.N.U. în timp ce eliberarea coloniilor este admisă.

Dacă este vorba de „criterii diferite” trebuie arătat că tocmai diplomația americană le folosește față de O.N.U. Cîi timp exista o majoritate doc-

lă dispusă să ratifice politica americană, O.N.U. era ridicată în slăvi, acum însă, cînd O. N. U. tînde să reflecte — chiar într-o măsură insuficientă — configurația lumii contemporane, Stevenson însuși și-a aplicat un criteriu diferit și o condamnă. Deci, dacă în cadrul O.N.U. imperialismii își pot face jocul, atunci organizația este bună, dacă ea tînde să se transforme într-un organism universal, atunci este bună. După cum recuștește Walter Lippmann, „există o americană care, asemenea unor copii răsfățați, vor să pună capăt jocului dacă nu pot întotdeauna să-l câștige”.

Se confirmă, de fapt, încă o dată că diplomația americană nu se aștează de fel să aplice „criterii diferite” în calificarea O.N.U. Cel mai precizat au fost folosite „criterii diferite” în aprecierea activității O.N.U. în Congo. În momentul cînd „forța de poliție” a O.N.U. a acționat chiar împotriva succesului împotriva secesionistului katanghez Chombe, ea și-a atras blamul american. Iată, de pildă, cu cîtă furie condamnă „forțele O.N.U. în Congo”, comentatorul militar al ziarului „New York Times”, Hanson Baldwin. „Activitatea militară a Națiunilor Unite în Congo, scrie el, nu este demnă de laudă, în ciuda unor exemple de curaj și eficiență date de vreo unitate sau vreau soldat al O. N. U. Considerăm de ordin politic ar paralizat de la început eficiența militarilor. Problemele economice și militare au sporit dificultățile”.

Din momentul însă cînd comandamentul O.N.U. a început să manifeste „blîndețe și înțelegere” față de secesionistul Chombe, diplomația americană nu-și precupește laudele. Chiar președintele Kennedy a salutat în rețutul său mesaj cu privire la „Starea Uniunii” — bineînțeles în termenii voalatei posibilității a marionetelor imperialiste de a acționa în voie în Congo.

Este însă evident că folosirea criteriilor diferite nu ridică prestigiul sîfonat al diplomației occidentale care caută zadarnic să-și reînstruiască controlul absolut în O.N.U. la fel cum încearcă, fără speranțe, să salveze colonialismul.

Z. FLOREA

O imagine din Cuba liberă. Un tînar elev ajută doi soldați să-și îmbogățească cunoștințele dobîndite în cursul campaniei de alfabetizare

Redactorii ziarului „Worker” supuși persecuțiilor

HAVANA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Organizația Internațională a Ziaristilor a adresat președintelui S.U.A., Kennedy, o telegramă de protest împotriva persecuțiilor la care sînt supuși redactorii ziarului „Worker”.

Organizația Internațională a Ziaristilor, se arată în telegramă, a împotriva ziarului „Worker” măsuri în conformitate cu legea McCarran.

Ni s-a comunicat că redactorii acestui ziar au fost chemați să se prezinte la 18 și 19 ianuarie la Marele Juriu Federal din Washington, ceea ce constituie evident un prim pas spre aplicarea faimoasei legi McCarran.

Noi, ziaristii din lumea întregă, reprezentanți ai lucrătorilor din presa a 60 de țări, considerăm că acțiunile împotriva ziarului „Worker” reprezintă o încălcare flagrantă a libertății presei.

Protestăm cu minie împotriva acestei măsuri față de ziarul „Worker” și sîntem convinși că opinia publică democratică, atît din S.U.A. cît și din lumea întreagă, va obține anularea ei.

Declarația primului ministru al Finlandei

HELSINKI 18 (Agerpres). — Rezultatele alegerilor, a declarat primul ministru al Finlandei, M. Miettinen, Biroului telegrafic finlandez, sînt o dovadă a maturității politice a poporului finlandez. Ele demonstrează că poporul finlandez sprijină politica de neutralitate, pace și prietenie pe care președintele Urho Kekkonen o promovează cu atîta succes.

Pentru președintele Kekkonen personal rezultatele alegerilor reprezintă un vot de încredere. Rezultatele alegerilor creează o bază favorabilă pentru conducerea treburilor țării, tînînd seama de greutățile pe care le creează actuala situație internațională și de care se poate lavi și poporul nostru.

Din „activitatea” soldaților americani în R. F. G.

Doi soldați americani de la unitatea staționale în orașul industrial vest-german Hanau, la vreo 15 km de Frankfurt pe Main, au lipsit într-o zi fără învoire de la cantonamentul lor. Ei au plecat dis-de-dimineață — lucrul acesta s-a întimplat într-o zi din noiembrie 1961 — la o tavernă din oraș și, după ce au consumat cantități substanțiale de bere și coniac, s-au întors la garașul unității lor, s-au urcat într-un autocamion greu, l-au pus în mișcare și au plecat cu viteză maximă spre oraș. Sîrînd panica printre pietoni, motocicliștii și automobilii, ei au parcurut străzile principale ale orașului din ce în ce mai puțin siguri pe volan. Cîrînd mîna lor a căsăcit o elevă în vîrstă de 16 ani care se întorcea de la școală spre casă. Victima a încetat din viață imediat.

PE SCURT

PARIS. — Cu prilejul apariției în Franța a cărții lui Hubert Juin „Introducere la poezia românească”, la 17 ianuarie a avut loc o cotețel la „Galerie de L'Université” oferit de editura „Club des amis du livre progresiste”.

DJAKARTA. — La 17 ianuarie pilotul comunist sovietic G. S. Titov și persoanele care îl însoțesc au plecat din Djakarta la Raungon pe bordul unui avion special „IL-18”.

DAKAR. Agenția France Presse relatează că la 17 ianuarie a avut loc la Dakar o consfătuire a reprezentanților Uniunii Popoarelor din Angola și ai Mișcării de eliberare din Guinea portugheză și Insulele Capului Verde.

În comunicatul dat publicității în urma acestei consfătuiri se anunță crearea frontului africanistilor portughezi în cadrul căruia vor colabora cele două organizații.

MOSCOVA. — La 17 ianuarie cunoscutul violonist sovietic David Oistrach a debutat ca dirijor.

pe cît de spectaculos ar fi de tragic, nu este cîștig de pușin unicul. Împotriva, el este doar unul dintr-o serie de incidente violente provocate de militarii americani staționați în Germania occidentală.”

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

Nu este deci de mirare, după cum constată și revista, că „prestigiul american și relațiile americano-vest-germane au suferit daune aproape ireparabile”. Ceea ce este mai grav însă — și revista „NATION” nu-și face iluzii în ce privește remedierea acestei situații — este faptul că asemenea crime continuă să fie săvîșite de persoanele din Germania occidentală unde „experiența de pînă acum — se relatează mai sus — a provocat proteste și valuri de indignare care au dăunat în mare măsură „prestigiului forțelor americane”. Numai într-un singur an, soldații de la unitățile terestre și aeriene ale S.U.A. staționate în Germania occidentală au fost im-

Tulburările din Republica Dominicană

în Republica Dominicană au parvenit informații care arată că în această țară latino-americană, situația a devenit deosebit de încordată. De cînd, după asasinarea dicatorului Rafael Trujillo, S.U.A. au încercat să mențină în toatului prezidențial al țării pe marioneta Balaguer, în Republica Dominicană n-a încetat nici un moment lupta populară pentru zigonia noului vîtal al monopolurilor americane. Poporul a înțeles limpede că noua conducere a țării urmează scopul menținerii regimului Trujillo. În conformitate cu masele populare au țesut din nou pe străzi scandînd lozincile „libertate”, „statul cu Balaguer”, „să înceteze amestecul S.U.A.”, au declarat o grevă generală care a paralizat timp îndelungat viața economică a întregii țări. Dar Balaguer nu voia să demisioneze. Sub protecția tunurilor de pe navele de război americane aflate în apropierea coastelor dominicane și conformîndu-se instrucțiunilor primite din Washington, Balaguer s-a autoproclamat în fruntea unui „consiliu de stat” format din foști complici și dictato-

ralui Trujillo, printre care și generalul Echevarria, căruia i s-a încredințat postul de ministru de război.

În seara zilei de 16 ianuarie la Santo Domingo, capitala țării, a avut loc o nouă și puternică demonstrație. Manifestanții au cerut cu insistență demisia lui Balaguer și a generalului Echevarria. Împotriva demonstrațiilor au fost mobilizate importante forțe polițienești, precum și o colonadă de tancuri cu mitraliere. În aceea seară, la Santo Domingo a avut loc o adevărată baie de sînge.

Comentariul

Poliștii i-au atacat pe demonstrații din timpul cărora au căzut numeroși morți și răniți. Agenția „France Presse” relatează că la reprimarea demonstrațiilor au luat parte și forțe aeriene, care au mitraliat populația masală pe străzi. În urma acestui atac barbar au fost ucise 15 persoane, cîtră care nu poate fi dat drept complet, iar numărul răniților nu poate fi încă cunoscut.

Agencia americană „Associated Press”, comentînd evenimentele petrecute în capitala Republicii Dominicană recunoaște că „a fost